

Den Danske Mediedækning af Black Lives Matter

Speciale i kommunikation

10. semester

Aalborg Universitet, København

Sissel Gro Peltz Bloch, studienummer: 20181499

Specialet omfatter 148.773 tegn, svarende til 62 normalsider

Speciale udarbejdet af:

Sissel Gro Peltz Bloch

Den 1. juni 2021

Vejleder: Mikkel Fugl Eskjær

Resume

Purpose

This master thesis examines the Danish media coverage of the Black Lives Matter movement from March 2020 till February 2021. The thesis analyses the media coverage of Black Lives Matter in relations to theories such as agenda setting, framing and the media's use of sources. Additionally, the findings will be compared to past research within the research field. The purpose of the master thesis is to contribute with knowledge related to the Danish media coverage to the research field.

Design, methodology, and approach

The thesis will rely on a quantitative content analysis of the Danish media coverage of Black Lives Matter. The analysis is based on a sample on the total media coverage, where every 10th article is selected and coded for deductive variables which contributes to knowledge about the date and length of the article, type of article, focus, sources and frames, among others. These parameters for the coding are inspired by theorists such as James W. Dearing & Everett M. Rogers, Robert Entman and Shanto Iyengar. The findings from the content analysis will be exemplified in qualitative examples and compared to past studies about the American and Swedish media coverage of the Black Lives Matter movements. This design will enable the author to study the media coverage of Black Lives Matter in both width and depth.

Findings

The coding and the quantitative content analysis of the 302 articles show that Black Lives Matter is an issue that is covered very shortly in the Danish media. However, Black Lives Matter is an issue that gets relatively a lot of media coverage within a very short time period. Based on the analysis, I have found that the Danish media primarily uses official sources such as politicians, which contributes to a narrative that suppresses the voices that fight against racism. According to past research, this narrative will reproduce and sustain the racism. The analysis shows that the Danish media uses the frame anti-racism in most articles, which indicates that the Danish media tries to fight the existing racism in Denmark. However, the analysis also shows a dominant usage of episodic frames in the Danish media coverage of Black Lives Matter, which indicates that the Danish media does not manage to raise the racism debate to a structural level, where the politicians can solve the problem. This

contributes to a narrative that sustains racism. The media coverage is characterized by homogeneity, and the media, therefore, plays a significant role in reproducing, and sustaining racism in Denmark.

Indholdsfortegnelse

1.0 Indledning.....	5
1.1 Problemformulering	6
2.0 Litteraturreview	8
2.1 Fremgangsmåde.....	8
2.2 Resultater.....	9
The Protest Paradigm.....	9
Hvordan bliver Black Lives Matter framet?.....	10
Frames, der fjerner fokus fra det reelle problem	13
Hvem kommer til orde?.....	14
Forskel mediehusene imellem	15
Black Lives Matter over sundet.....	16
2.3 Specialets plads i forskningsfeltet	16
3.0 Teori	18
3.1 Medierne og kilder	18
3.2 Agenda setting	20
3.3 Framing.....	22
3.4 Tematisk og episodisk framing.....	24
3.5 Opsamling.....	25
4.0 Metode.....	27
4.1 Undersøgellesdesign	27
4.1.1 Kombination af kvantitativ og kvalitativ undersøgelse	28
4.2 Indsamling af data	29
4.2.1 Afgrænsning	29
4.2.2 Værktøj til dataindsamling	31
4.2.3 Søgestreng	31
4.2.4 Sampling.....	32
4.3 Kvantitativ indholdsanalyse	32
4.3.1 Kodningsvariable.....	33
4.4 Databehandling.....	35
4.5 Validitet og reliabilitet.....	35
5.0 Analyse.....	38
5.1 Agenda setting: Er Black Lives Matter blot en døgnflue?	38
5.1.1 Når offentligheden råber højt	41
5.2 Mediernes framing af Black Lives Matter.....	42

5.2.1 Sådan frames demonstrationerne.....	44
5.2.2 Racismedebat i sportsverden	46
5.2.3 Episodisk og tematisk.....	48
5.3 Hvem definerer problemet?.....	50
5.3.1 Lær spillets regler, hvis du vil spille med.....	54
5.4 Den segmenterede presse.....	56
5.4.1 En homogen nyhedsformidling	59
5.4.2 Debatafsenderen i fokus	62
6.0 Diskussion: Findes protestparadigmet i den danske racismedebat?	66
7.0 Konklusion	71
8.0 Perspektivering	74
9.0 Litteratur	75
10.0 Bilagsoversigt.....	81

1.0 Indledning

Den 26. februar 2012 blev den 17-årige afroamerikanske mand Trayvon Martin skudt af den amerikanske betjent George Zimmerman i Florida, USA. Året efter, den 13. juli 2013, blev Zimmerman frifundet i mordet på den 17-årige med begrundelse om selvforsvar - en beslutning som medførte massiv fokus på "white privilege" og uretfærdig behandling af sorte mennesker i USA. Dette satte for alvor racismedebatten på dagsordenen i USA, og som modsvar på hændelsen skabte Alicia Garza, Patrisse Cullors, and Opal Tometi hashtagget #BlackLivesMatter (Mirzoeff, 2017 s. 29). Dette blev startskuddet for Black Lives Matter bevægelsen, som kæmper for retfærdighed og lige rettigheder for sorte mennesker.

I maj 2018 var hashtagget anvendt næsten 30 millioner gange på Twitter, siden det kom til i 2013 (Anderson et.al, 2018). Black Lives Matter udviklede sig fra et online fællesskab til en antiracistisk aktivistbevægelse, som protesterer mod politibrutalitæt mod sorte mennesker, samt raceprofilering og racediskrimination i det amerikanske retssystem. I dag har Black Lives Matter organisationen etableret sig i 16 lande, herunder Danmark. En af grundlæggerne, Alicia Garza, beskriver Black Lives Matter bevægelsen således:

"#BlackLivesMatter doesn't mean your life isn't important—it means that Black lives, which are seen as without value within White supremacy, are important to your liberation. Given the disproportionate impact state violence has on Black lives, we understand that when Black people in this country get free, the benefits will be wide reaching and transformative for society as a whole. When we are able to end hyper-criminalization and sexualization of Black people and end the poverty, control, and surveillance of Black people, every single person in this world has a better shot at getting and staying free. When Black people get free, everybody gets free" (Garza, 2014).

Racisme og Black Lives Matter har siden hen været på dagsordenen i USA mange gange, blandt andet i forbindelse med politimordene på Eric Garner, Michael Brown og Tamir Rice i 2014, Walter Scott i 2015, Alton Sterling i 2016 og Breonna Taylor i 2020. Seneste hændelse, der har sat skub i racismedebatten, er politimordet på den 46-årige afroamerikanske mand George Floyd den 25. maj 2020.

Hændelsen førte til en af de største protestbølger, USA har oplevet i årtier, hvor amerikanere i flere uger i træk protesterede og marcherede i mere end 700 små og store byer (Kilgo & Mourao, 2021).

Politimordet af George Floyd blev fanget på film, og videooptagelser af George Floyds død spredte sig på sociale medier og nåede hurtigt nye bredde- og længdegrader. Mordet på George Floyd satte således skub i en international racismedebat – både i gaderne, på sociale medier og traditionelle medier. Således kom Black Lives Matter og en debat om racisme for alvor på mediernes dagsorden i Danmark i sommeren 2020.

“The media has the most powerful entity on earth. They have the power to make the innocent guilty and to make the guilty innocent, and that's power. Because they control the minds of the masses.”

Sådan lød det fra den amerikanske borgerrettighedsforkæmper, Malcolm X, som fastslår mediernes magtfulde position til at påvirke meningsdannelse. Hvordan medierne har dækket mordet på George Floyd, de efterfølgende demonstrationer, og Black Lives Matter bevægelse har stor betydning for, hvordan offentligheden og de politiske aktører forstår og forholder sig til racisme i Danmark. Det er derfor interessant at stille skarpt på, hvordan de danske medier formidler og faciliterer racismedebat-ten. Indeværende specialeafhandling har til formål at undersøge den danske presses fremstilling af Black Lives Matter bevægelsen, samt hvilken betydning dette har haft for den danske racismedebat.

1.1 Problemformulering

For at belyse ovenstående problemfelt har jeg udarbejdet nedenstående problemformulering:

Hvordan fremstilles Black Lives Matter bevægelsen i det danske mediebillede, og hvilken rolle spiller mediedækningen i forhold til at reproducere eller gøre op med racisme i Danmark?

Hertil er følgende undersøgelsesspørgsmål opstillet:

1. *I hvor høj grad er Black Lives Matter blevet tildelt opmærksomhed i medierne sammenlignet med andre aktuelle problematikker?*

2. *Hvilke tendenser ses der i mediedækningen, og adskiller de danske medier sig fra hinanden i denne fremstilling?*
3. *Hvordan bruger medierne kilder i deres mediedækning af Black Lives Matter bevægelsen?*
4. *Er de danske mediers fremstilling af Black Lives Matter med til at reproducere racistiske praksisser i Danmark?*

2.0 Litteraturreview

For at skabe et overblik over den eksisterende forskning inden for specialets genstandsfelt vil jeg i følgende afsnit foretage en litteraturgennemgang med henblik på at kortlægge tidligere forskning, der har beskæftiget sig med mediedækningen af Black Lives Matter bevægelsen. Først og fremmest vil afsnittet indeholde en beskrivelse af, hvordan jeg har søgt og selekteret litteratur. Dernæst en kortlægning af, hvad jeg har fundet frem til gennem litteratursøgningen, og afslutningsvis en argumentation for, hvordan indeværende undersøgelse bidrager til forskningsfeltet.

2.1 Fremgangsmåde

Mit litteraturreview er opbygget efter det *traditionelle litteraturreview* med elementer fra det *systematiske litteraturreview*. Det traditionelle litteraturreview søger at selektere, kritisere og til sidst konkludere på litteratur, som befinder sig inden for det pågældende forskningsfelt (Cronin et. al., 2008). Det systematiske litteraturreview beskæftiger sig med transparenthed og replicerbarhed (Bryman, 2016, s. 99).

Et litteraturreview er en grundig og objektiv kortlægning af den forskning, der allerede eksisterer inden for det pågældende emne. Formålet med denne kortlægning er først og fremmest at indsamle viden inden for forskningsfeltet og dermed skabe grundlag for udformningen af undersøgelsens problemfelt, undersøgelsesdesign samt undersøgelsens relevans for forskningsfeltet. Dernæst tjener litteraturreviewet til at holde læseren opdateret på aktuel litteratur i det pågældende forskningsfelt Cronin et. al. s. 38).

Ifølge Cronin et. al. opnås et grundigt og objektivt litteraturreview ved at indsamle og kortlægge information fra så mange kilder som muligt (Ibid.). Hertil benytter jeg mig af databaserne *ProQuest* og *Ebsco*. Jeg har udvalgt disse databaser, da de trækker data fra en bred vifte af andre databaser.

Litteratursøgningen trækker på elementer fra det systematiske litteraturreview, da jeg gennem en transparent søgnings- og selektionsstrategi højner reviewets replicerbarhed (Bryman 2016 s. 99). Derfor har jeg udarbejdet nedenstående søgestreng, som jeg vil anvende i førnævnte databaser:

(Black Lives Matter) AND (News Media) AND (Content Analysis)

Ovenstående søgestreng er første led i min søgnings- og selektionsstrategi. I første omgang gav søgningen et resultat på 576.977 i databaserne ProQuest og Ebsco. Dette er umiddelbart mange resultater, hvorfor næste led i søgnings- og selektionsstrategien er sortere al irrelevant litteratur fra. Først og fremmest sorteres søgeresultatet på, hvorvidt de er peer reviewed. Dette for at sikre den videnskabelige kvalitet. Dernæst afgrænses søgningen til studier udgivet i 2013 og efter (jf. grundlægningen af Black Lives Matter). Dernæst sorteres artiklerne på relevante emner og databaser, og således ekskluderes en række artikler inden for det naturvidenskabelige forskningsfelt. Slutteligt sorteres artiklerne på titel og abstract. Heraf bliver søgeresultaterne gennemgået yderligere ved en nærmere gennemlæsning af indledningen, undersøgelsesdesignet samt konklusionen (n=13). Jeg har endvidere benyttet mig pearl growing strategien (Rawer, 2005), hvor enkelte studiers referencer giver anledning til at læse videre på den litteratur, som studierne anvender, hvorfor reviewet også anvender litteratur herfra (n=2). Dette resulterede i i alt 15 artikler, som udgør grundlaget for specialets litteraturreview.

2.2 Resultater

Efter en grundig gennemlæsning af den udvalgte litteratur kan der konkluderes, at racisme og Black Lives Matter bevægelsen er blevet undersøgt i relation til mediebevågenhed i bred udstrækning. Litteratursøgningen peger endvidere på, at majoriteten af undersøgelser inden for forskningsfeltet er af nyere tid. Litteraturreviewet bygger på studier fra år 2016 og frem, og flere artikler er fra år 2020 og 2021, hvilket tyder på en stigende interesse inden for forskningsfeltet efter politimordet på George Floyd.

Resultaterne fra litteraturgennemgangen vil blive præsenteret under seks tematiske overskrifter: The protest paradigm, Hvordan bliver Black Lives Matter framet?, Frames der fjerner fokus fra det reelle problem, Hvem kommer til orde?, Forskel mediehusene imellem, og Black Lives Matter over sundet.

The Protest Paradigm

Litteraturreviewet vidner om, at begrebet *The Protest Paradigm* er et gennemgående begreb i tidligere forskning inden for mediedækning af Black Lives Matter. Protestparadigmet konstruerer et narrativ om demonstranter som værende voldsomme og voldelige. I en undersøgelse fra 2017 beskriver begrebet således: “*The protest paradigm is viewed as a pattern of news coverage that expresses disapproval toward protests and dissent*” (Leopold & Bell, 2017 s.721). Hertil beskrives fem

karakteristika, der understøtter protestparadigmet i den journalistiske praksis. Disse er nyhedsframes, brugen af officielle kilder og officielle definitioner, påkaldelse af public opinion, delegitimering og dæmonisering (Ibid. s. 721-722).

Flere studier peger på tre gennemgående elementer, der har betydning for reproduktionen af protestparadigmet. Her går brugen af nyheds frames og kilder igen: “[D]evices, sourcing, and framing. These elements can work together to create master narratives that delegitimize protesters in different ways including portraying movements as violent threats to society or confrontational to civil servants” (Kilgo et. al. 2018 s. 416)

Protestparadigmet undertrykker sociale bevægelser, som prøver at udfordre status quo, og således vedligeholder journalister status quo, når deres narrativ bidrager til the protest paradigm (Kilgo & Mourao, 2021 s. 4). Ifølge Kilgo et. al. (2018) er the protest paradigm dybt indlejret i den journalistiske praksis, når det kommer til mediedækningen af Black Lives Matter:

“We find that despite the maturing of Black Lives Matter during this period and increased familiarity with incidents like those that resulted in the deaths of Martin and Brown, journalists still struggled to diverge from the influences and routines that create the protest paradigm.” (Kilgo et. al. 2018 s. 424-425).

Kilgo et. al. peger desuden på, at journalister benytter sig af paradigmet for at skabe “newsworthiness”, da fredelige demonstrationer ikke betegnes som begivenheder med nyhedsværdi i mainstream medier (Ibid. s. 416). Ligeledes ses en tendens til at medierne vinkler deres artiklerne efter nyhedsprincipperne sensation, konflikt og afvigelse, og således fjernes fokus fra substans, og demonstranternes stemmer bliver marginaliseret og kriminaliseret. Dette påvirker offentlighedens accept af de sociale bevægelser og opretholder de institutionelle og systemiske undertrykkelser, som demonstranter kæmper imod (Kilgo & Mourao, 2021 s. 4).

Hvordan bliver Black Lives Matter framet?

Med afsæt i litteraturreviewet ses en tydelig tendens til at anvende framing (Entman) som analyseværktøj. Flere studier viser en interesse for, hvordan medierne framer specifikke hændelser, herunder politimord og de efterfølgende retssager, demonstrationer, Black Lives Matter bevægelsen og racisme

som problemstilling. En undersøgelse fra 2018 har undersøgt, hvordan amerikanske medier framer Black Lives Matter demonstrationer (Kilgo et. al. 2018). Undersøgelsen peger på, at frames såsom riot, confrontation og protest er dominerende inden for nyhedsdækningen af de demonstrationer, der fandt sted i kølvandet af politimordene på Trayvon Martin og Michael Brown. Framen riot dækker over *“deviant and criminal protest behaviors, such as the destruction of property”* (Ibid. s. 418), mens framen confrontation dækker over *“conflict and encounters between protesters and police”* (Ibid. s. 418), og framen protest *“delivers information about protesters’ causes and demands, balancing coverage by giving information that ultimately can provide a space for debate”* (Ibid. s. 418). Med afsæt i disse frames kortlægger undersøgelsen, hvordan mediedækningen af Black Lives Matter demonstrationerne i forbindelse med mordet på Trayvon Martin adskiller sig fra mediedækningen af demonstrationer i forbindelse med mordet på Michael Brown. Trayvon Martin demonstrationer i 2013 var overvejende framet som protest, og mediedækningen var altså præget af substans og fokus på årsag, krav og plads til debat. Michael Brown demonstrationerne i 2014 var ligeledes stærkt båret af framen protest, men modsat demonstrationer i 2013 fremhævede medierne i lige så høj grad framen confrontation. Framen riot var ligeledes meget mere fremtrædende i demonstrationerne i 2014 sammenlignet med demonstrationerne i 2013 (Ibid. 423). Undersøgelsen peger således på en udvikling i måden, hvorpå medierne framer Black Livs Matter demonstrationer, og demonstranterne tildeles en mere kriminel og konfronterende rolle.

I en nyere undersøgelse af samme forskere (Kilgo & Mourao, 2021) genbesøges de førnævnte frames med henblik på at belyse, hvordan mediernes nyhedsframes påvirker synet på Black Lives Matter demonstranter. I denne undersøgelse er framen protest blevet omformuleret til debate, som *“provides the context of the movement’s social critique, complaints, or objections. This includes coverage of the movement’s grievances, demands, agendas, and goals. When journalists use the debate frame, they treat protesters as a legitimate entity.”* (Ibid. s. 6). På baggrund af en række surveys peger undersøgelsen på, at artikler der benytter debate framen legitimerer og øger støtten til demonstranterne samt skaber mere identifikation med demonstranter. Debate framen genererer også mere kritik af politiets indsats (Ibid. s. 22). Artikler, der anvender riot og confrontation frames, delegitimerer derimod demonstranterne, samtidig med, at der rejses mindre kritik over politiets indsats (Ibid. s. 19). Således peger undersøgelsen på, at negative nyhedsframes har *“counterproductive effects on the movement’s ability to gather support from the coveted hearts and minds of the general public”* (Ibid. s. 19).

En undersøgelse fra 2020 søger ligeledes at kortlægge, hvilke frames, der har gjort sig gældende i mediedækningen af mordet Trayvon Martin samt Black Lives Matter bevægelsen. Her identificeres følgende frames: Anti-black, som indebærer negative beskrivelser af Trayvon Martin, Black Lives Matter bevægelsen og andre sorte mennesker, herunder kriminalisering og fremmedgørelse af sorte mennesker samt beskrivelser af Black Lives Matter bevægelsen som værende mangelfuld (Lane et. al. 2020, s. 797). Framen pro-white, som indebærer heroiske og positive beskrivelser af hvide mennesker. Eksempelvis forsvares mordet på Trayvon Martin som selvforsvar (Ibid. s. 800). Stereotype, som anvendes når medierne bruger termer, der skaber negative associationer om sorte mennesker. Her viser undersøgelsen at termer, der går igen i den amerikanske nyhedsdækning, er “mistænkelig”, “kriminell”, “stoffer”, “forstyrrende” og “terrorgrupper” (Ibid. s. 801). Episodic, som handler om, når opmærksomheden forsvinder fra det egentlige strukturelle problem til fordel individuelle episoder (Ibid. 803). Med afsæt i disse frames viser undersøgelsen, at især elitære amerikanske medier i høj grad benyttede rammen pro-white og stereotype, og at Trayvon Martin blev fremstillet mindre uskyldig og mere ansvarlig for hændelsen (Ibid. s. 808).

Retter vi blikket mod en undersøgelse fra 2017, ses ligeledes en tendens til, at medierne benytter stereotypiske frames om sorte mennesker. Undersøgelsen viser, at 20 % af artiklerne bruger nedladende terminologi om sorte mennesker, såsom kriminalitet, lovløshed og voldelig, uanset om dette er det primære fokus for artiklen (Leopold & Bell, 2017 s. 732). Ifølge Leopold & Bell kan dette forklares med det hurtige beslutningsmiljø og de mange presserende deadlines, som findes i den journalistiske praksis. Leopold & Bell peger på, at med et skift i den anvendte terminologi har journalister magten til at svække stereotypiske opfattelser:

Because people tend to seek stereotype-matching information, specific efforts to avoid such behaviors must be embedded into the news production system. Were journalists required to consider more relevant information, rather than relying on bystanders and other convenient sources such as is standard in routinized production, reliance on stereotypes could be attenuated (Ibid.).

Frames, der fjerner fokus fra det reelle problem

Tidligere forskning vidner om, at medierne har en tendens til at have mere fokus på specifikke episoder i deres mediedækning af Black Lives Matter protester frem for essensen af protesterne. Hertil anvender flere studier Shanto Iyengars (1990) dikotome opdeling af nyhedsframes, som splitter det journalistiske landskab i to. Iyengar peger på, at der findes episodiske og tematiske frames (Iyengar, 1990). På den ene side er den episodiske nyhedsframe, der sætter fokus på individuelle episoder og begivenheder. På den anden side er der den tematiske frame, der drager opmærksomhed til det faktiske problem og skaber rum til debat (Kilgo et. al. 2018 s. 417). Kilgo et. al. peger på, at når medierne anvender episodiske frames i forbindelse Black Lives Matter demonstrationer, skader det demonstranternes dagsorden, da fokus flyttes fra kontekst til eksempelvis, hvor den enkelte begivenhed finder sted (Ibid.). Undersøgelsen viser, at de amerikanske medier bruger episodiske frames fire gange så meget som tematiske frames i mediedækningen af både Martin og Brown demonstrationer (Kilgo et. al. 2018 s. 421), og episodiske frames var signifikant mere fremtrædende i print medier sammenlignet med online medier (Ibid. s. 426).

Denne dikotome opdeling af nyhedsframes har været anvendt i flere analyser af mediernes dækning af Black Lives Matter bevægelsen og demonstrationer. Flere andre studier viser ligeledes en overvægt af episodisk framing i den journalistiske praksis i forbindelse med Black Lives Matter (Leopold & Bell, 2017 ; Hamas Elmasry & el-Nawawy, 2017 ; Lane et. al. 2020). Hertil skriver Leopold & Bell: *“Traditional news routines often lead to episodic, one-dimensional coverage of events, and articles and news segments focusing on social movements tend to follow this routine.”* (Leopold & Bell 2017, s. 723). Leopold & Bell peger desuden på, at denne praksis bidrager til protestparadigmet (Ibid. s. 726).

Dette kommer også til udtryk i et svensk studie fra 2020, som viser, at episodiske frames bruges dobbelt så meget som de tematiske frames i den svenske mediedækning af mordet på George Floyd (Aslan & Ericsson, 2020. s. 30). Aslan & Ericsson peger på, at den dominerende brug af episodiske frames kan vildlede publikum fra det reelle problem samtidig med, at debatten forbliver på det individuelle niveau, hvor det ikke videreformidles til et politisk niveau, hvor problemet muligvis kan løses (Ibid. s. 33).

Hvem kommer til orde?

Kilgo et. al. (2018) peger på, at fordelingen af, hvem der kommer til orde i medielandskabet ikke er ligevægtigt. Studier viser en overvægt af brugen af officielle myndigheder i nyhedsdækningen af aktivistiske grupper og demonstrationer. Dette skaber en skævvridning i narrativet om bevægelser som Black Lives Matter, da “[t]he reliance on official sources gives officials control over the definition of public problems, suppressing oppositional voices.” (Ibid. s.417). Med afsæt i en undersøgelse af nyhedsdækningen af Martin og Brown demonstrationerne peger Kilgo et. al. på, at der her også er tale om en overvægt af officielle kilder, herunder *elected officials, police officers, representative of government offices* (Ibid. p 421). Kilgo et. al. peger desuden på, at denne skævvridning kan tilskrives et symbiotisk forhold mellem journalister og officielle kilder, da de officielle kilder tilskynder journalistik, der kan understrege en bredere diskurs om kriminalitetskontrol, samtidig med at de officielle kilder kan bidrage med viden, der opretholder det journalistiske krav om objektivitet. Dog kan dette opbygge et narrativ, der fører til delegitimering af bevægelsens synspunkter (Ibid. s. 417).

Samme pointe kommer til udtryk hos Leopold & Bell (2017), hvis undersøgelse peger på en tung overrepræsentation af officielle kilder i nyhedsdækningen af Black Lives Matter. De officielle kilder udgjorde her 46 % (Ibid. s.727).

“Journalists are trained to judge an event’s newsworthiness by the impact and uniqueness of the event and to use official sources to establish credibility. They often tread carefully when constructing news packages or stories, knowing that stepping too far away from the established routines can negatively impact their careers. [...] [I]t is not uncommon for a protest to receive coverage that contains, for example, positive framing, but is delegitimizing due to a failure to adequately describe the motivations for protest.” (Leopold & Bell, 2017 s. 723).

Leopold & Bell forklarer således den skævvridning, der ses i mediernes brug af kilder i nyhedsdækningen af aktivistgrupper, med en fastlåst journalistisk praksis. Ifølge Leopold & Bell anvender medierne i høj grad også kilder som forbipasserende tilskueres *“input to characterize the protests as disruptive, dangerous, and a disservice to the normal order of the cities in which they occurred”* (Ibid. s. 727). Ifølge Lane et. al. (2020) bidrager denne anvendelse af kilder til et narrativ om *“whites as superior and virtuous and blacks as inferior and unvirtuous”* (Lane et. al. 2020 s. 791).

Kun én enkelt undersøgelse indikerer det modsatte. Ifølge Elmasry & el-Nawawy (2016) anvendte de undersøgte nyhedsmedier langt mere udtalelser fra demonstranter: *“Rather than rely on official sources, something that American news media often do, the New York Times and the St. Louis Post-Dispatch instead relied heavily on protester voices, directly quoting them much more often than either police or other government officials”* (Ibid. s. 871). Samtidig peger Elmasry & el-Nawawy på, at brugen af officielle kilder ikke bidrager til et anti-black pro-white narrativ:

“Importantly, our data actually underestimate the extent to which quoted sources supported the protest movement. Many of the quoted police officers and other government officials strayed from the official line and actually expressed solidarity with the protesters, with many (particularly African American officers and government officials) expressing very harsh views of policing practice and passionate support for the protest movement.” (Ibid. s. 871).

Denne afvigelse fra de andre undersøgelser kan skyldes, at de officielle kilder søger at gøre op med racistiske praksisser og nå frem til en kollektiv løsning på racismeproblematikken.

Forskel mediehusene imellem

Flere studier benævner en forskel i måden hvorpå de amerikanske mediehusene framer Black Lives Matter bevægelsen og dens demonstrationer. Ifølge Lane et. al. har de mere elitære mediehusene et pro-white narrativ, som bidrager til vedligeholdelse af status quo og social order (Lane et. al. 2020 s. 808). Samme tendens ses hos Zania et. al. (2016), der har undersøgt nyhedsdækningen blandt de amerikanske mediehusene CNN og One America News Network, også forkortet OAN. Undersøgelsen viser en tydelig forskel på, hvordan de to mediehusene har valgt at dække BLM-demonstrationer: *“CNN was more sympathetic towards the protesters and showed less bias, while OAN slandered the protesters and justified the police’s crimes”* (Ibid. p 21). Undersøgelsen viser blandt andet, at CNN i høj grad berører emner såsom sympati og uretfærdighed og udviser således mere støtte til demonstranterne (Ibid. s.19). I mellemtiden er den mere højreekstreme avis OAN mere kritisk over for demonstranterne og framer dem som *“violent” “radical left”* og *“attacking and killing innocent americans”* (Ibid. s. 19).

Black Lives Matter over sundet

På nær et enkelt studie fra Sverige bygger litteraturreviewet udelukkende på studier af den amerikanske mediedækning af Black Lives Matter. Af hensyn til en senere sammenligning har jeg fundet det interessant at inddrage den svenske undersøgelse, hvis problemfelt og undersøgelsesdesign trækker mange paralleller til indeværende undersøgelse. Undersøgelsen beskæftiger sig med de svenske medier Aftonbladet og Dagens Nyheter i perioden 25. maj til 25 juni 2020 (n=50).

Med afsæt i politimordet på George Floyd og de efterfølgende demonstrationer peger undersøgelsen på få ligheder mellem amerikanske og svenske nyhedsframes. Modsat de amerikanske medier berører de svenske medier i høj grad emner som solidaritet, anti-racisme og politivold (Aslan & Ericsson, 2020 s. 44). Dog viser undersøgelsen også nogle ligheder mellem de amerikanske og svenske mediers dækning af Black Lives Matter. I de udvalgte svenske medier har episodiske frames været dominerende sammenlignet med de tematiske frames, hvilket ifølge Aslan & Ericsson medfører, at det reelle problem ikke kommer i fokus, og at offentligheden "ledas bort från det ansvar de kan tänkas ha i frågan om rasistiskt polisvåld." (Ibid. s. 44).

2.3 Specialets plads i forskningsfeltet

Indeværende speciale vil stå på skuldrene af tidligere forskningen inden for mediedækningen af Black Lives Matter bevægelsen, og mit undersøgelsesdesign vil derfor lade sig inspirere af tidligere studier. Min undersøgelse vil ligeledes tage afsæt i en kvantitativ indholdsanalyse med kvalitative nedslag. Jeg ønsker endvidere at studere den danske journalistiske praksis i nyhedsdækningen af Black Lives Matter ved at undersøge, hvorvidt journalister bidrager til protestparadigmet. Hertil dykkes der ned i brugen af frames, kilder, stereotyper samt mediernes narrativ. I forlængelse heraf er det interessant at inddrage Iyengars dikotome opdeling af nyhedsframes og således undersøge, om de danske medier sætter fokus på problematikens substans gennem tematiske frames, eller om medierne i højere grad benytter episodiske frames, ligesom tidligere forskning peger på.

Specialet bidrager med ny viden til forskningsfeltet, da litteratursøgningen viste, at der ikke fandtes nogle studier af danske mediernes fremstilling Black Lives Matter. Således udfylder specialet et videnshul og bidrager til et dansk perspektiv til forskningsfeltet. Dette giver anledning til at sammenligne på tværs af lande, og jeg vil derfor holde resultaterne fra mit litteraturreview op imod resultater

fra indeværende undersøgelse. Derudover bidrager specialet med ny forskning til feltet, da det beskæftiger sig med en tidsperiode, der dækker over en periode, der endnu ikke er blevet undersøgt.

3.0 Teori

Med afsæt i ovenstående litteraturreview har jeg fundet det relevant at trække på nogle af de samme teorier som i tidligere studier, herunder framingbegrebet og agenda setting teorien. I fremlægningen af undersøgelsen teoriapparat vil jeg først og fremmest komme ind på forholdet mellem medier og kildebrug. Herefter vil jeg redegøre for agenda setting teorien og framing begrebet. Netop disse to teorier komplimenterer hinanden godt, da jeg med agenda setting kan undersøge, hvordan medierne sætter dagsorden og bestemmer, hvad vi skal tænke på. Hvorimod framing graver et spadestik dybere og beskæftiger sig med, hvordan medierne kan bestemme, hvordan vi skal tænke om et givent emne. Denne distinktion vil jeg afslutningsvis komme ind på i et opfølgende afsnit.

3.1 Medierne og kilder

I en undersøgelse af mediernes fremstilling af Black Lives Matter bevægelsen er det relevant at søge en forståelse af, hvordan medierne bruger kilder. Hertil trækker jeg på Daniel C. Hallin, som i sin bog ”The Uncensored War: The Media and Vietnam” (1986) beskriver mediernes forhold til kilder. Hallin skitserer dette forhold med sin model *Sphere of Consensus, Controversy, and Deviance* (Hallin, 1986, s. 117). Omdrejningspunktet for modellen er dens midterste sfære, *sfæren for legitim kontrovers*, hvor journalister bør formidle modsatrettede ideologiske standpunkter og skabe rum for legitim debat. I denne sfære finder vi den ideelle journalistiske praksis, hvor journalister forholder sig objektiv, samtidig med, at flere sider af samme sag bliver belyst gennem udsagn fra uafhængige kilder (Ibid. s. 117). Denne sfære grænser på den ene side op til *konsensus sfæren*. Her er det ”*journalistikkens opgave at fejre social og politisk konsensus snarere end at agere samfundsmæssig vagthund, fx i forbindelse med videnskabelige paradigmer eller sociale ceremonier (nytårstaler, kongelige begivenheder, bisættelser, historiske hændelser).*” (Eskjær, 2019, s 10). Her har medierne altså ikke pligt til at fremføre modsatrettede synspunkter og således facilitere en debat (Hallin, 1986, s. 116-117).

På den anden side finder vi *afvigelsessfæren*, som dækker over alt det, som medierne afviser i nyhedsdækningen (Ibid. 117). Når kilder afvises og placeres i denne sfære, skyldes det enten, at de ikke opfylder det journalistiske krav om nyhedsværdi, de falder uden for en legitim journalistisk debat, eller de betragtes for radikale, uansvarlige eller farlige. Hvad, der falder under legitim journalistisk debat, skifter i takt med, at den offentlige mening skifter (Ibid. s. 117).

Formålet med de to omkringliggende sfærer er at bevare og fastholde grænserne for legitim kontrovers og dermed den klassiske journalistik. Afvigelsessfæren opretholder ”sfæren for legitim kontrovers ved at udgrænse synspunkter og kilder, som eliten og den politiske mainstream ikke betragter som stuerene i politisk forstand.” (Eskjær, 2019, s.11). Mens konsensusssfæren opretholder sfæren for legitim kontrovers ved at udgrænse overflødigheder, der på normal vis vil opfattes som værende ukontroversielle og autoritative, eksempelvis formidling af officielle retningslinjer (Hallin, 1986, s. 117). Grænserne mellem de tre sfærer er flydende og kan rykke sig i forhold til, hvilket emne der tages op, da nogle emner domineres af politiske kilder og ekspertkilder, mens andre emner har bredere rammer for, hvilke kilder der anvendes (Ibid. s. 117).

Da kilderne i konsensusssfæren ikke modsiges, og kilderne i afvigelsessfæren grundlæggende er udgrænsede, er det i sfæren for legitim kontrovers, at der kæmpes om at påvirke dagsordenen. Her er det interessant at rette blikket mod Stuart Hall, som beskriver dette forhold med begrebet *primary definers* (Hall, 1978, 57). Hall peger på en antagelse om, at nyhedsmedierne favoriserer en særlig type af kilder, nemlig autoritative og institutionelle kilder såsom myndigheder, repræsentanter for det politiske system eller interessegrupper (Ibid. s. 58). Ifølge Hall opfattes udsagn fra disse kilder traditionelt som objektive og autoritative. Dels fordi de befinder sig øverst i et autoritetshierarki og dermed antages for at have mere præcis og specialiseret viden om et givent emne, og dels fordi disse kilder anses som repræsentative, fx ved at være folkevalgte eller varetage særlige interessegrupper (Ibid. s. 58). Hall peger på, at disse kilder bliver systematisk overrepræsenteret i medierne. Rollen som *primary definer* er særlig magtfuldt, fordi disse kilder kan sætte en dagsorden for nyhedsdækning og debat af et givent emne. Dog forbliver *primary definers* sjældent uimodsagte, grundet journalistikkens balancenorm og brug af uafhængige kilder. Her er det dog vigtigt at påpege, at alle efterfølgende aktører underlægges de rammer og præmisser, som de institutionelle *primary definers* allerede har opsat i debatten. Således prædefineres et givent socialt problem af *primary definers*, hvilket efterfølgende gør det vanskeligt at tilbyde alternative forståelser og løsningsmodeller (Ibid. 58).

Det er ligeledes interessant at rette blikket mod Stig Hjarvard, som peger på vigtigheden af, at aktørerne uden for medierne formår at indtænke de logikker, som medierne arbejder ud fra. Ifølge Hjarvard er samfundet så infiltreret af medierne, at de ikke længere kan tænkes adskilt fra kulturens og samfundets øvrige institutioner (Hjarvard, 2009. s.5). Medialisering skal derfor forstås som en dobbeltsidet proces, hvor medierne på den ene side bliver påvirket af de omkringliggende institutioner

(Ibid. s.13). På den anden side kan medierne og deres logik tillægges en selvstændig styrende magt over samfundets øvrige institutioner (Ibid. s.5.). Således må de omkringliggende institutioner indtænke medielogikker. Hertil skal medielogik forstås som mediernes teknologiske og institutionelle påvirkning, som kan eksemplificeres ved deres formelle og uformelle spilleregler (ibid.). Således kan man argumentere for, at mediernes selvstændige institutionelle magt kan spille en rolle i sig selv i forbindelse med sociale bevægelser. Samtidig må man formode, at deres logik har haft en styrende funktion i forhold til, hvordan de omkringliggende institutioner har ageret og reageret. Dette medfører, at medierne ikke blot har påvirket konkrete aktører, men disse aktører har i sig selv indtænkt medielogikker i deres kommunikation.

3.2 Agenda setting

For at få indblik i, hvordan Black Lives Matter prioriteres i mediebildet i den afgrænsede periode, anvendes agenda setting teorien. Med udgangspunkt i James W. Dearing og Everett M. Rogers udlægning af teorien kan agenda setting beskrives som en proces, hvor et *issue*, det vil sige en given social problemstilling, tildeles opmærksomhed af det politiske system, offentligheden eller i medierne (Dearing & Rogers, 1996. s.5). Denne opmærksomhed beskrives med begrebet salience (ibid.).

“Salience is the degree to which an issue on the agenda is perceived as relatively important. The heart of the agenda-setting process is when the salience of an issue changes on the media agenda, the public agenda, or the policy agenda. The task of the scholar of agenda-setting is to measure how the salience of an issue changes, and why this change occurs.” (Dearing & Rogers, 1996 s. 5).

Det er således ikke kun nok at se på, hvilke emner der får mest opmærksom, men også hvorfor de får opmærksomhed. Dearing og Rogers skelner mellem flersidige og ensidige issues i forhold til, om et givent emne kan diskuteres fra flere sider som eksempelvis økonomi eller om en sag skal betragtes som indiskutabel på tværs af politiske ståsteder (Ibid. s. 23). Racisme kan i sig selv beskrives som en ensidig problematik, som begrebsliggøres af Dearing og Rogers med *valence issues*, da der ikke kan herske tvivl om racismens negative konsekvenser. Dog kan en række tematikker inden for emnet kortlægges og således gøres til genstand for diskussion, da det er muligt at indtage modsatrettede holdninger.

Dearing og Rogers peger desuden på, at når medierne tildeler nogle emner mere salience end andre, fortæller de dermed, hvad modtageren skal tænke på. Således kan medierne påvirke, hvordan den offentlige dagsorden formes, hvilket i sidste ende kan påvirke den politiske dagsorden (ibid.) I forlængelse heraf kan der stille stilles spørgsmålstejn til, om medierne virkelig besidder den altoverskyggende institutionelle magt til at sætte dagsordenen for både offentligheden og det politiske system. Igennem en række cases argumenterer Dearing og Rogers for et magtforhold, hvor nyhedsmediernes dagsorden er styrket sammenlignet med offentligheden og det politiske system (Ibid. s. 7). I senere medieteorier mindskes nyhedsmediernes magt dog i højere grad, og offentlighedens receptionsprocesser nuanceres (Iyengar, 2010; Hjarvard, 1995). Endelig peger Peter Van Aelst og Stefaan Walgrave på, at mediernes dagsorden faktisk påvirker den politiske dagsorden, men de mener, at det udelukkende er på det symbolske plan som eksempelvis i taler og debatter. De mener ikke, at der er egentlig påvirkning på det substantielle niveau såsom udarbejdelse af lovgivning (Van Aelst & Walgrave, 2014. s. 7). Van Aelst og Walgrave konkluderer derfor, at nyhedsmedierne har indflydelse på den politiske dagsorden, men at de ikke besidder denne direkte magt over de politiske beslutninger: *"The media logic definitely affects what politicians talk about, but there is much less proof that it influences what politicians actually do"* (ibid. s. 11).

Trods uenighed om i hvor høj grad medierne kan påvirke de andre institutioners dagsorden, peger Dearing og Rogers samt Van Aelst og Walgrave alle på medierne som den dagsordensættende institution over for de resterende institutioner. Her bidrager Denis McQuail (2010) med et kritisk perspektiv på dette kausalforhold mellem medier, politik og offentlighed. McQuail mener, at denne snævre kausaltankegang er for simpel, da vi kun kan måle, at der findes forskellige agendaer, men ikke kausaliteten imellem. Det er således mere kompliceret at pege på en institution som værende den dagsordensættende (McQuail, 2010).

Her er det vigtigt at understrege, at specialet ikke undersøger offentligheden eller det politiske systems agenda, hvorfor der ikke kan konkluderes direkte på forskellene mellem de tre dagsordener eller på deres interne magtrelationer i forbindelse med Black Lives Matter. Dog er ovenstående teoretiske perspektiver relevante for specialets analyse og diskussion.

Mediernes dagsorden undersøges gennem en indholdsanalyse i tråd med Dearing og Rogers: *"The media agenda is usually measured by a content analysis of media newscoverage of an issue or issues."*

(Dearing & Rogers 1996 s.23). Jeg vil bruge agenda setting teorien som værktøj til at få indsigt i, hvordan medierne prioriterer Black Lives Matter sammenlignet med andre aktuelle emner, såsom det amerikanske præsidentvalg, Brexit, #metoo og Covid-19.

3.3 Framing

Med en framing analyse opnås en forståelse af de journalistiske valg i mediernes formidling af virkeligheden. Journalister rapporterer ikke blot om, hvordan den sande virkelighed er, men træffer en række betydningsmæssige valg, der tilskriver mening til begivenheder og afspejler aktørers interesser (Hjarvard, 2015. s.105). Fremstillingen af virkeligheden er derfor aldrig neutral, men den beror altid på valg, og disse valg kan identificeres og analyseres gennem frames (Entman, 1993). Måden medierne vælger at frame et specifikt emne, kan have en stor indflydelse for den offentlige meningsdannelse, fordi medierne står for en stor del af nyheds- og oplysningsstrømmen (de Vreese, 2005).

I indeværende speciale anvendes framing begrebet efter den sociologiske tilgang for at beskrive princippet for, hvordan afsenderen kan påvirke modtageren, mens informationsindholdet bliver påvirket af kulturen og modtagerens forforståelse (Entman, 1993). Entman arbejder med fire funktioner inden for framingen: 1) En bestemt definition af problemet, 2) en fortolkning af årsager, 3) en moralsk evaluering og 4) en anbefaling af, hvordan problemet skal behandles (Ibid. s. 52). Ifølge Entman behøver alle fire funktioner ikke at være til stede i den enkelte frame, og de kan fremgå implicite såvel som eksplicite i teksten (Ibid.).

Ifølge Hjarvard handler framing om, hvordan et emne organiseres, præsenteres og fremhæves, samt hvordan visse aspekter udelades (Hjarvard, 2015. s.58). Med framingteorien undersøges, hvordan medierne konstruerer et givent emne og således påvirker de omkringliggende samfundsinstitutioner. Denne påvirkning kan ske både bevidst eller ubevidst, når medierne udelader, udvælger og fremhæver visse aspekter af et givent emne (Dindler og Roslyng, 2020. s. 13). Framingen sætter således rammerne for et givent emne gennem en eller flere tekster. Derfor kan framing betragtes som en form for udøvelse af magt og samtidig i sig selv være et udtryk for nogle af de magtforhold, der er på spil i samfundet (Ibid. s.12-13).

En frame kan blive modtaget og forstået anderledes af, hvad afsenders intention med framen egentlig var. Dette kan forklares med, at en frame kan forstås og tolkes i fire forskellige steder: Hos afsenderen,

i teksten, hos modtageren og i kulturen (Entman, 1993. s.53). Således vil afsenderens frames være under indflydelse af modtagerens fortolkningskemaer samt den iboende kultur (Ibid.). Dog kan modtagerens kognitive fortolkningsramme stå i kontrast til den frame, som teksten præsenterer. I dette tilfælde vil Entman argumentere for, at teksten er så magtfuldt, at den har potentiale til at påvirke og flytte disse fortolkningsrammer ikke blot på individniveau, men også i kulturen (Entman, 1993. s.51). Ligesom Entman arbejder Van Gorp med kulturaspektet inden for framingteorien. Van Gorp mener, at kulturen er af stor betydning inden for framingen, da kulturen er et grundlæggende element for, hvordan vi konstituerer viden, betydning og forståelse af den omkringliggende verden (Van Gorp, 2007, s. 61). Hertil peger Van Gorp på, at framing handler om måden hvorpå journalister former nyhedsindhold inden for velkendte referencerammer og ud fra nogle latente betydningsstrukturer - altså kulturelt forankrede forståelser (Ibid.). Framing handler ligeledes om, hvordan modtageren tilegner og forstå disse frames, samt anskuer verden på samme måde, som den journalistisk er konstrueret (Ibid.). Med Van Gorps udlægning af framingbegrebet er det interessant at se på, hvilke kulturelt forankrede forståelser, som medierne trækker på, og om disse referencerammer trækker paralleller til eksisterende racistiske forståelser.

Der kan altså der argumenteres for, at frames ikke kun er et redskab til formidling nyhedshistorier, men i lige så høj grad bidrager de til fortolkningen af den sociale verden, og således har frames betydning for socialisering, politiske beslutninger og kollektiv handling (de Vreese, 2005. s. 52; Dindler og Roslyng, 2020. s.12). Med denne pointe kan der altså argumenteres for, at det ikke er ligegyldigt, hvordan medierne vinkler historier eller nyhedsformidling om Black Lives Matter, da massemedierne besidder en særlig magt til at konstruere verdensforståelser gennem brugen af frames. Således har medierne også en vis kontrol over, hvilke alternative konstruktioner af den sociale verden, der er tilgængelige for modtagerne (Van Gorp, 2007. s.62; Dindler og Roslyng, 2020. s.13).

Ifølge Van Gorp kan medierne frame på mange forskellige måder, eksempelvis gennem ordvalg, metaforer, eksemplificeringer, beskrivelser, argumenter og billeder. Især sproget spiller en afgørende rolle i interaktionen mellem medierne og offentligheden, da sproget har magten til at definere eller konstruere verden gennem ord og kan således have stor indflydelse på modtagerens handlinger, holdninger og forståelser (Entman, 1993 ; Van Gorp, 2007 ; de Vreese, 2005). Medierne kan således bruge sprog til at skabe et billede af, hvordan virkeligheden skal forstås. Her er det dog vigtigt at understrege, at måden hvorpå denne virkelighed bliver opfattet afhænger af modtagerens kognitive skema

(Van Gorp, 2007. s.70). To personer som udsættes for samme frame, kan derfor blive påvirket forskelligt alt efter, hvordan deres kognitive skemaer er indkodet. Således peger Van Gorp på, at kulturen har stor betydning for modtagerens forståelse af framing i en tekst:

“While one person may take a framing device strongly into consideration when reading or hearing a news story, another may decide to ignore that element, even though both are exposed to the same frame.” (Van Gorp, 2007. s.69).

Denne undersøgelse kan dog ikke fortælle noget om, hvordan en person forstår og påvirkes af en frame, da jeg ikke har adgang til modtagernes kognitive skemaer og kulturelle baggrunde. Her kan der argumenteres for, at denne indsigt ikke er relevant for undersøgelsen, da fokus er på mediernes fremstilling og valg af frames, og ikke hvordan dette afkodes hos modtageren.

3.4 Tematisk og episodisk framing

I forlængelse af ovenstående afsnit om framing har jeg fundet det relevant at inddrage Iyengars udlægning af begrebet. Iyengar opdeler det journalistiske landskab i to gennem en dikotom opdeling af, hvordan nyhedsframes anvendes. Han peger på, at der findes *episodiske og tematiske frames* (Iyengar, 1990). I sit studie “Framing Responsibility for Political Issues: The Case of Poverty” beskriver Iyengar framingbegrebet ud fra et psykologisk perspektiv. Ligesom Entman peger Iyengar på, at måden hvorpå nyhedsindholdet er formet kan være med til at påvirke modtagerens evne til at bedømme og træffe beslutninger om et givent emne (Ibid. s. 21). I sin undersøgelse ønsker Iyengar at identificere den måde medierne skildrer fattigdom gennem en analyse af nyhedshistorier (Ibid. s. 21). Hertil indeler Iyengar alle nyhedshistorier i to kategorier: *Episodiske frames og tematiske frames*. Den episodiske frame dækker over nyhedshistorier, der beskriver et givent problem ved at fremhæve specifikke personlige oplevelser og særlige begivenheder. Den episodiske frame kan således sidestilles med at bruge et teleobjektiv, der dækker et specifikt emne, med et væsentligt fokus på enkeltpersoner, afgrænsede begivenheder eller et personligt perspektiv. Med andre ord er disse nyhedshistorier på et individuelt niveau (Ibid. s. 21). De tematiske frames tager derimod et strukturelt eller kollektivt anlæggende. Nyhedshistorier med disse frames er abstrakte og upersonlige, da der her snarere er tale om et spørgsmål om generelle tendenser, eksempelvis at man kan se en stigning i sult, eller at regeringen ændrer definitionen af fattigdom. De tematiske frames har således fokus på struktur og offentlig orden (Ibid. s. 22). De tematiske frames kan sidestilles med et vidvinkelobjektiv, hvor kontekst og

miljøer er i fokus (Ibid. s. 22). Med andre ord skal de episodiske frames ses som en portrættering af et isoleret møde, mens de tematiske frames præsenterer et bredere landskab.

I sin undersøgelse peger Iyengar på, at de episodiske frames fremgår langt flere gange end de tematiske frames i mediernes nyhedsdækning af fattigdom. Ifølge Iyengar omtaler medierne enkeltpersoner og enkelttilfælde i forbindelse med fattigdom dobbelt så meget, som de omtaler fattigdom som et reelt samfundsproblem. Dette betyder, at publikum bliver konfronteret med fattigdom som et individuelt problem fremfor som et strukturelt kollektivt problem (Ibid. s. 22).

Iyengar peger endvidere på, at hvorvidt problemet præsenteres på individuelt eller strukturelt niveau har stor betydning for, hvordan offentligheden vurderer og forstår problemet. Eksponeres offentligheden for nyhedshistorier, der handler om enkeltpersoner, der lider under fattigdom, forstår publikum problemet på et individuelt niveau frem for som et samfundsniveau (Ibid. s. 23). Behandler medierne derimod et problem ud fra den tematiske frame, vil publikum forstår problemet på et strukturelt niveau, og således vil de lægge ansvaret for problemet på et politisk niveau, eksempelvis at fattigdom kan skyldes et mislykket velfærdsprogram (Ibid. s. 23). Således peger Iyengar på, at når medierne behandler et problem ud fra den episodiske frame, vil regeringen eller andre sociale organisationer undgå at skulle stå til ansvar for problemet eller løse problemet. Behandler medierne derimod problemet ud fra en tematisk frame, er der større chance for at opnå en kollektiv løsning (Ibid. s. 23). Altså er forskellen på de to typer af frames, hvilken effekt de har på modtageren, samt hvilket perspektiv der anvendes til at løse problemet. Enten sker det på individuelt eller institutionelt niveau.

3.5 Opsamling

Afslutningsvis vil jeg ganske kort komme ind på, hvordan ovenstående teorier supplerer hinanden og således skaber et stærkt teoretisk fundament for undersøgelsen. Både framing teorien og agenda setting teorien handler om, hvordan medierne kan påvirke de omkringliggende institutioners kommunikation. Historisk set kom agenda setting teorien før framing teorien. Agenda setting fortæller noget om, hvordan medierne sætter dagsordenen og således bestemmer, *hvad* vi skal tænke på. Framing teorien går et lag dybere, da vi med denne teori kan undersøge, *hvordan* medierne får os til at tænke om noget. Her kan der trækkes en parallel til Maxwelle McCombs og Donald Shaw (1993) som beskriver agenda setting af første og anden orden. Agenda setting af første orden refererer til, hvor

meget opmærksomhed, altså salience, medierne tildeler bestemte issues. Dette beskriver Coleman, McCombs, Shaw and Weaver (2009) således:

“the process of the mass media presenting certain issues frequently and prominently with the result that large segments of the public come to perceive those issues as more important than others [...] the more coverage an issue receives, the more important it is to people” (s. 147).

Med andre ord handler agenda setting af første orden om, hvilke issues vi skal tænke på og vurdere vigtigere end andre. Denne beskrivelse er lig med den måde, som agenda setting teorien bliver brugt i indværende undersøgelse.

Agenda setting af anden orden bygger videre på den første orden med en mere affektiv dimension. Her er der ligeledes fokus på, hvordan medier udvælger og fremhæver nyheder, samt valg af tone, herunder hvorvidt nyheden fremstilles positivt, negativ eller neutralt (McCombs & Shaw, 1993). Med denne nye dimension af begrebet tillægger McCombs og Shaw medierne magten til ikke kun at bestemme, hvad vi skal tænke på, men også hvordan vi skal tænke om et givent emne. Denne forståelse minder om framing, hvor mediernes affekt ligeledes er tilstedeværende.

Her rejser Van Gorp en kritik af samspillet mellem agenda setting og framing. Han peger på, at de to teorier bygger på to modsatrettede videnskabelige præmisser. Agenda setting er positivistisk og anvendes kvantitativt, mens framing er socialkonstruktivistisk og anvendes kvalitativt (Van Gorp, 2007, s. 70-72). Her kan der dog argumenteres for, at disse to teorier ganske naturligt komplimenterer hinanden alligevel. De ontologiske forskelle mellem agenda setting og framing kan forsvares med, at min tilgang til framing begrebet er deduktivt, da jeg koder ud fra prædefinerede frames, og således bliver indholdet kvantificeret. Her er det dog vigtigt at have in mente, at denne kvantificering forudsætter en fortolkning af artikler, hvilket er en anden type læsning af empiri sammenlignet med agenda setting, hvor jeg blot tæller fremkomsten af issues.

4.0 Metode

I følgende afsnit vil jeg redegøre og argumentere for specialets metodiske valg. Afsnittet vil indeholde en beskrivelse af undersøgelsesdesign samt specialets epistemologiske og ontologiske fundament. Dernæst en redegørelse for, hvordan jeg indsamler specialet empiriske grundlag, herunder afgrænsning, datagrundlag, søgestreng og samplingstrategi. Jeg vil endvidere redegøre for den kvantitative indholdsanalyse samt behandling af data, herunder signifikanstest. Afslutningsvis vil jeg diskutere undersøgelsen validitet og reliabilitet på baggrund af de metodiske overvejelser.

4.1 Undersøgelsesdesign

Et undersøgelsesdesign er rammesættende for, hvordan empiri indsamles og analyseres i specialet. Dette med udgangspunkt i en afvejning af, hvordan det undersøgte, kan forstås teoretisk og empirisk, samt hvordan man forstår kausalforhold inden for social- og samfundsvidenskaberne (Bryman, 2016, s. 40). Grundlæggende findes der fem typer af undersøgelsesdesigns: Komparativ, case-studie, eksperimentielle, longitudinale og tværssnitstudiet (Ibid.). Jeg anvender tværssnitstudie, men trækker også på elementer fra det longitudinale undersøgelsesdesign.

“A cross-sectional design entails the collection of data on a sample of cases and at a single point in time in order to collect a body of quantitative quantifiable data in connection with two or more variables (usually many more than two), which are then examined to detect patterns of association.” (Ibid., s. 53)

Således definerer Bryman tværssnitstudiet. Fordelene ved at anvende et tværssnitstudie er dets opbygning, som gør det muligt at inddrage flere cases udvalgt i en afgrænset tidsperiode. Her kan data kvantificeres, og dermed kan man undersøge flere variable for relevante korrelationer. Tværssnitstudiet har en metodisk tilgang til nøjagtighed og reliabilitet, da indsamlingen af data kan udvælges ud fra et sandsynlighedsprincip, mens opsætningen af indholdsanalyser gør udfaldet mere nøjagtigt. Dette styrker undersøgelsens eksterne validitet (Ibid., s. 53-54). Derudover har jeg valgt at anvende både kvalitative og kvantitative undersøgelsesstrategier fra tværssnitstudiet.

Ulempen ved tværssnitstudiet er dog, at man ikke har mulighed for at kontrollere variable. Det kan dermed være svært at finde egentlige kausalforhold, hvilket kan svække undersøgelsens interne

validitet (Ibid. s. 53). Derfor inddrages elementer fra longitudinal undersøgelsesdesign. Denne type undersøgelsesdesign bidrager med en tidsdimension, som muliggør sammenligninger af faser inden for den afgrænsede tidsperiode. Det longitudinale undersøgelsesdesign muliggør ligeledes at identificere kausalforhold, og således kan genstandsfeltet undersøges som helhed og ikke blot et øjebliksbillede i medierne. Det styrker undersøgelsens påstande om tendenserne i medierne, da jeg således har mulighed for at beskrive, fortolke og forklare disse udviklingstendenser over en længere periode, og således styrkes undersøgelsens interne validitet (Ibid. s. 56).

Specialet trækker derfor ikke kun på ét undersøgelsesdesign men to forskellige. Jeg mener, at kombinationen af de udvalgte design vil højne undersøgelsen, da problemstillingen ikke kun betragtes fra ét perspektiv, men derimod søger at besvare problemet på flere forskellige måder. Det mener jeg er mest hensigtsmæssigt, når mediebilledet skal undersøges for et givent problem eller tendens. På den måde undersøger jeg nemlig både i bredden, dybden og over tid, hvilket giver det mest fyldestgørende indblik i mediernes fremstilling af Black Lives Matter.

4.1.1 Kombination af kvantitativ og kvalitativ undersøgelse

Specialet tager afsæt i en kombination af den kvantitative og kvalitative indholdsanalyse. Den kvantitative indholdsanalyse giver et systematisk overblik over en stor mængde data. Metoden tillader, at budskaber og indholdsstruktur kan kvantificeres og således kan tendenser på tværs af et større tekstkorpus kortlægges (Eskjær og Helles, 2015. s.10).

Ved at anvende den kvantitative indholdsanalyse som metode kan der identificeres strukturer og relationer mellem de forskellige artikler om Black Lives Matter. Men for at opnå dybdegående indsigt i, hvordan medierne fremstiller Black Lives Matter bevægelsen, er det også nødvendigt at gå kvalitativt til værks. Den kvalitative metode giver reel indsigt i mediernes fremstilling af Black Lives Matter bevægelsen i artiklen. Her vil jeg anvende framing til at undersøge, hvordan medierne reelt fremstiller Black Lives Matter bevægelsen.

I forlængelse heraf er det nødvendigt at rette blikket mod de erkendelsesteoretiske følgevirkninger ved kombinationen af den kvantitative og kvalitative metode, da metoderne har hver sine videnskabs-teoretiske traditioner (Collin & Køppe, 2014). Indeværende speciale befinder sig inden for humanvidenskaben, der traditionelt set arbejder med udgangspunkt i hermeneutikkens fortolkningsdisciplin

(Ibid.). Dog skal der tages højde for det videnskabssteoretiske udgangspunkt for den kvantitative metode, da analysen bygger på en kombination af begge metoder. Den kvantitative indholdsanalyse har rødder i den positivistiske ontologi og den naturvidenskabelige epistemologi. Her er fokus på deduktive slutninger, hypotesetestende undersøgelser samt replicerbarhed og validitet (Eskjær og Helles, 2015. s.24). Den kvalitative metode har i kontrast hertil et induktivt syn på relationen mellem teori og empiri. Ontologien er konstruktivistisk, og fortolkning er afsættet for metodens epistemologi (Ibid. s.24). Det primære argument imod kombinationen af de to metoder er altså, at de bygger på forskellige og inkompatible epistemologier eller ontologier. Der kan dog argumenteres mod dette, da en pragmatisk kombination af disse ikke hindres, da disse metodiske tilgange ikke udgør egentlige paradigmer (Bryman, 2016. s.605; Eskjær og Helles, 2015. s.126). I den kvalitative og kvantitative metode skifter erkendelsen karakter alt efter den valgte metode. Der kan altså argumenteres for, at kvantitative og kvalitative metoder epistemologisk set udgør nonneutrale videnskabelige tilgange, idet de bygger på præferencer af særlig karakter. Dog bærer de metodiske tilgange ligeledes præg af at være neutrale, idet de erkender ud fra samme sociale virkelighed uafhængigt af den valgte metode. Uoverensstemmelse mellem de erkendelsesteoretiske implikationer i den kvantitative og kvalitative tilgange anerkendes i indeværende projekt, dog vil disse ikke have paradigmatisk betydning for undersøgelsen (Eskjær og Helles, 2015. s.127).

Baseret på ovenstående er det således ikke bare muligt at kombinere de to metoder, men i mange tilfælde også en fordel, eftersom det tilbyder rigere data og en mere nuanceret forståelse af den sociale virkelighed (Ibid.).

4.2 Indsamling af data

Der er forskellige ting at tage højde for i forbindelse med indsamling af empiri. De mest centrale, når det kommer til indholdsanalyse af nyheder, er en afgrænsning af hvilken periode og hvilke medier (Bryman, 2016. s.287). Dertil vil jeg i følgende afsnit ligeledes redegøre for værktøj til dataindsamling, samplingstrategi og søgestreng.

4.2.1 Afgrænsning

Først og fremmest foretages en afgrænsning af mediegrundlaget. Her afgrænser jeg mig til artikler i omnibusaviser, landsdækkende nicheaviser, tabloidaviser og public service-medier (Gravngaard,

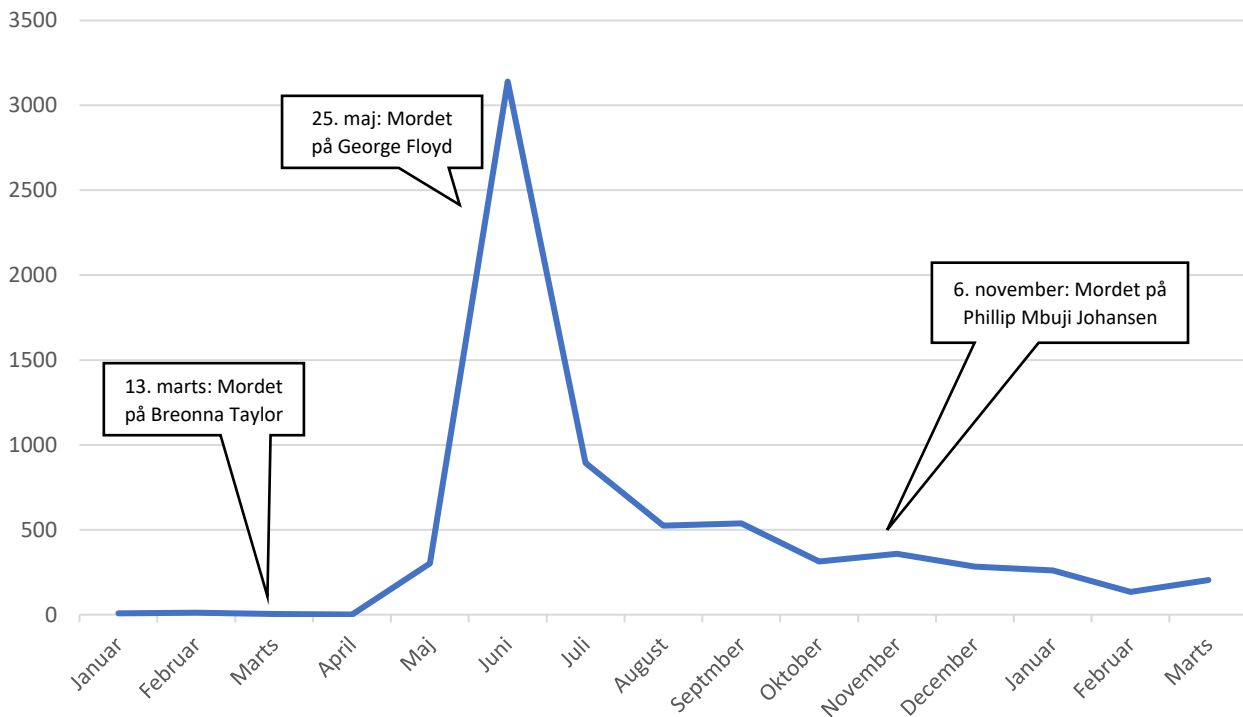
2015. s.88). Omnibusaviser omfatter Politiken, Berlingske og Jyllands-Posten. Landsdækkende nicheaviser er Kristeligt Dagblad, Information, Børsen og Weekendavisen. Tabloid er B.T. og Ekstra Bladet. Public service-medierne omfatter DR.dk og Tv2.dk. Således sikres et kildegrundlag, som er så repræsentativt som muligt, i forhold til den danske segmentpresse.

I forlængelse heraf er det interessant at rette blikket mod public service-medierne DR.dk og Tv2.dk, som er de to mest besøgte danske hjemmesider (Kulturministeriet, 2019, s. 5). Disse medier er altså danskernes primære kilde til nyheder og er således af stor betydning. Public service-medierne adskiller sig desuden fra de andre mediehuse, da de skal være neutrale, og derfor publicerer de primært nyhedsartikler og aldrig views - altså ledere og klummer.

I forhold til spørgsmålet om print og web medier læner jeg mig op ad et studie af Anker Brink Lund (2013) om den danske segmentpresse. Her viser Lunds undersøgelse, at avisernes papirversioner adskiller sig meget fra hinanden på grund af segmenteret indholdsprioritering i forhold til at ramme mediernes ønskede målgrupper. I kontrast hertil peger Lund på, at avisernes webudgaver har karakter af omnibusaviser. Det vil sige, at der ikke er betragtelig forskel mellem forskellige mediers webudgaver i forhold til både indholdsprioritering og fremstillingsformer (Lund, 2013). På baggrund af Lunds undersøgelse, ekskluderes webudgaverne, da avisernes forskelligheder ikke kommer til udtryk her. Dette med undtagelse af public service-medierne, da disse udelukkende findes på web.

I forlængelser heraf fortages en afgrænsning af den undersøgte tidsperiode. Startskuddet for undersøgelsen er den 13. marts 2020 - dagen hvor Breonna Taylor blev myrdet - frem til den 28. februar 2021. Således dækker undersøgelsen også over den massive mediebevågenhed, som stormen på den amerikanske kongres affødte. En mediedækning, som trak mange paralleller til politiets indsats i forbindelse med Black Lives Matter demonstrationerne i sommeren 2020.

Tabel 4.2.1 - Omtalevolume i afgrænsede mediehuse

Slutteligt vil jeg afgrænse min undersøgelse til artikler på 100 ord og derover, og således afvises mindre artikler.

4.2.2 Værktøj til dataindsamling

Til indsamling af data benytter jeg mig af Infomedias mediearkiv, som giver mig adgang til nyhedsartikler fra en bred vifte af danske medier - online såvel som print. Infomedias mediearkiv giver mig mulighed for at selektere på mediehuse og tidsperiode, således at jeg kan afgrænse min søgning til undersøgelses interessefelt. Derudover leverer Infomedia automatisk en række oplysninger, som har relevans for undersøgelsen, herunder mediehus, udgivelsesdato, forfatter, og artikellængde.

4.2.3 Søgestreng

For at kunne undersøge mediernes fremstilling af Black Lives Matter, er det nødvendigt at opstille en søgestreng, der indsamler al relevant medieomtale. Det er ikke nok blot at søge på "Black Lives Matter", og jeg har derfor tilføjet "George Floyd" og "Breonna Taylor" til søgestrengen, da artikler i relation til dem ligeledes er interessante. Derfor kommer søgestrengen til at se således ud:

(Breonna Taylor OR George Floyd OR Black Lives Matter)

Med ovenstående søgestreng inddrages alle tænkelige måder medier har kunne omtale Black Lives Matter. Infomedias mediearkiv er ikke syntaks- eller bogstavfølsomt, hvilket gør, at den også indsamler artikler, hvis der er et forkert mellemrum i navnene eller genitiv bøjninger af navnene.

4.2.4 Sampling

Da jeg ønsker at undersøge en periode på flere måneder, lader det sig desværre ikke gøre at læse hver enkelt artikel igennem. Derfor benyttes systematisk sampling (Bryman, 2016. s.178). Første trin er her at bestemme populationen (Ibid.). På baggrund af ovenstående afgrænsning beskæftiger indeværende undersøgelse sig med en population på (N=2990). Derefter bestemmes, hvor stort et udsnit af den samlede population, der ønskes at undersøges. Jeg ønsker at kode hver 10. artikel sorteret på dato (stigende) på et mediehus ad gangen. Således ender jeg med et sample på (n=302). Denne fremgangsmåde er valgt, da det således sikrer et repræsentativt sample af alle mediehus. Fremgangsmåden sikrer ligeliges, at stikprøven ikke påvirkes af personlige præferencer (Ibid. s. 188).

4.3 Kvantitativ indholdsanalyse

For at opnå et systematisk overblik over et bredt tekstkorpus foretager jeg en kvantitativ indholdsanalyse. Formålet med analysen er at undersøge et givent budskab eller kommunikationsindhold. Hertil tager jeg afsæt i Mikkel Eskjær og Ramus Helles definition af en kvantitativ indholdsanalyse:

”En kvantitativ indholdsanalyse er en videnskabelig metode til kodning, kvantificering og systematisk analyse af manifest såvel som latent indhold i et tekstkorpus med henblik på at kunne drage slutninger om budskaber, kontekst og kommunikationsprocesser ved hjælp af statistiske metoder” (Eskjær & Helles, 2015. s.11-12).

Ved at anvende den kvantitative indholdsanalyse som metode vil jeg som analytiker kunne identificere strukturer og relationer mellem de forskellige artikler om Black Lives Matter i det samlede tekstkorpus. Det vigtigste begreb for den kvantitative indholdsanalyse er kvantificering. Gennem kvantificering opnås en systematisk kortlægning af kommunikationsindholdet. Kvantificering og kodning indebærer, at kommunikationsindholdet kan inddeles i kategorier, der er givet på forhånd (deduktiv tilgang), før man påbegynder den kvantitative indholdsanalyse. Disse kategorier skal efterfølgende bruges som genstande for optælling og sammenligning. Det er først herefter muligt at kunne fortolke

og afdække en større sammenhæng mellem mediernes indhold og den sociale virkelighed, de kommunikerer om og indgår i (Ibid. s.17).

Det er vigtigt, at den kvantitative indholdsanalyse bygger på nogle entydige principper for udvælgelse og analyse af kommunikationsindhold, da dette sikrer en systematisk analyse. Derudover gælder det også, at den systematiske analyse bygger på en ensartet registrering af data, der er kodet efter en klar definition af analyseenheder og en standardiseret kodningsmanual (Ibid. s.68). For at opnå dette udarbejdes en udførlig kodningsmanual (bilag 1) samt beskrivelser af kodningsvariable i følgende afsnit.

4.3.1 Kodningsvariable

For at opnå indsigt i mediernes fremstilling af Black Lives Matter har jeg opstillet en række variable: Dato, artikellængde, mediehus, web/print, forsidehistorie, type (herunder identificering af debatafsender), indenrigs/udenrigs, baggrund for artikel, kilder og frames. Undersøgelsen vil både beskæftige sig med kodning af manifest og latent indhold. Det manifeste indhold er det, der entydigt kan identificeres i artiklen (Eskjær & Helles, 2015, s. 13). Variablene dato, artikellængde, mediehus, web/print, forsidehistorie, type (herunder identificering af debatafsender), indenrigs/udenrigs, kilder, samt hvorvidt kilderne fremgår direkte eller indirekte er alle udtryk for manifest indhold. Variablene baggrund for artikel og frames falder under det latente indhold. Det latente indhold er alt det usagte, som alligevel har betydning for kommunikationsbudskabet (Ibid. s. 13). Det latente indhold er det, der står mellem linjerne og besidder ofte en værdiladning konstrueret gennem kommunikative redskaber, såsom ordlyd (Ibid. s. 13). Derfor er det latente indhold sværere at identificere end det manifeste indhold. For at sikre en ensartet kodning af det latente indhold defineres på forhånd en klar strategi for registrering af variablene. Dette gennem en udførlig kodningsmanual (bilag 1).

Med variablene *dato* kan jeg udpege, hvornår artiklerne er udgivet samt kortlægge, hvornår mediedækningen har været på sit højeste. Variablen *artikellængde* giver et billede af, hvor meget spaltepads Black Lives Matter får i det danske mediebillede. Her er det ligeledes interessant at undersøge om der er tale om en forsidehistorie eller ej.

Med variablen *medie* undersøger jeg, hvilke medier der omtaler Black Lives Matter mest, samt om der er forskel i måden, hvorpå de forskellige mediehuse dækker Black Lives Matter. I forlængelse

heraf er det interessant at tilføje variabelen *web/print*. Der kan således undersøges, om der er forskel mediernes online og print artikler, samt hvilke tendenser der knytter sig hertil.

Derudover har jeg opstillet variabelen *type*, som dækker over værdierne *news*, *views* og *opinion*. Altså er der tale om en nyhedsartikel, en leder/klumme eller et debatindlæg/læserbrev. I forlængelse heraf er det interessant at dykke ned i afsenderen af artikeltypen *opinion* - altså hvem er debatafsenderen. Her har jeg tilføjet variablerne *køn af debatafsender* og *hvem er debatsenderen*. Disse variable vil kun være aktuelle, når artiklen tildeles værdien *opinion*.

Variabelen *indenrigs/udenrigs* fortæller i al sin enkelthed noget om, mediernes fokus på indenrigs- eller udenrigsstof.

Med afsæt i Iyengars teori om episodisk og tematisk framing anvender jeg variabelen *baggrund for artikel* til undersøge, hvorvidt mediedækningen fokuserer på begivenhed eller struktur. Hertil har jeg udpeget værdierne *demonstration*, *Breonna Taylor*, *George Floyd*, *det amerikanske præsidentvalg*, *sportsbegivenheder*, *Phillip Mbuji Johansen*, *racisme som samfundsproblem* og *øvrigt*.

For at få indsigt i hvem der kommer til orde i mediedækningen af Black Lives Matter, har jeg tilføjet variabelen *kilde*, hvormed jeg kan kortlægge, hvilken type kilder, der får taletid i medierne. Hertil værdierne: *Politiker*, *ekspert*, *politi*, *demonstrant*, *talsperson fra BLM*, *borger*, *pårørende*, *kultur*, *sport*, *jura* og *øvrigt*. I forlængelse heraf arbejde jeg også med variabelen *indirekte/direkte kilde* som fortæller noget om, hvorvidt kilderne optræder aktivt eller passivt i den givne artikel.

Afslutningsvis arbejder jeg med kilden *frames*, som fortæller noget om mediernes framing i artiklen. Hertil arbejder jeg med værdierne: *BLM-kritisk*, *anti-racisme*, *stereotype*, *white supremacy*, *politisk*, *kritisk Trump-kritisk* og *ingen frame*. I forlængelse heraf er det interessant at rette blikket mod Scheufele og Iyengar, som rejser kritik over brugen af frames som variable. De peger på, at der i takt med begrebets popularitet er sket en udvanding af begrebet. De mener, at det ikke er hensigtsmæssigt at undersøge tekster for andre faktorer end det, der egentligt står. Kritikken af denne tilgang er relevant, da det er vigtigt, at en frame ikke kommer til at betyde hvad som helst og forveksles med andre deskriptive indholdskategorier såsom tematik (Hjarvard, 2015. s.109). Van Gorp mener også, at man bør være opmærksom på dette i sit analysearbejde med frames for at sikre sig, at man ikke blot

foretager en indholdsanalyse, men at man reelt undersøger, hvordan medierne framer et givet emne (Van Gorp, 2007. s.71). Her argumenterer han for, at det vigtigste er, at frames ikke bliver en deskriptiv variabel, men derimod er en målbar variabel med latent indholdsstruktur.

Ovenstående variable med dertilhørende værdier og kodninginstruks vil være yderligere beskrevet i bilag 1. Selve registreringen og behandlingen af data vil fremgå af datarapporten i bilag 2.

4.4 Databehandling

For at skabe overblik over den indsamlede empiri anvendes deskriptiv statistik. Her anvender jeg Excel til databehandling med henblik på at overskueliggøre forskelle og ligheder ved hjælp af pivot-tabeller samt sølje- og kurvediagrammer. Herefter anvendes inferential statistik med henblik på at drage paralleller og konkludere på sammenhænge i det samlede datasæt. Hertil beregnes signifikans for at sikre, at de tendenser, som undersøgelsen peger på, ikke bare er udtryk for en tilfældig variation (Eskjær og Helles, 2015. s.103). Hertil anvender jeg chi i anden testen, hver gang der foretages en krydstabulering. Her bør p-værdien ligge på 0,05 eller derunder (Ibid. s.104-106). Resultaterne vil fremgå løbende, når analytiske pointer præsenteres.

4.5 Validitet og reliabilitet

Inden for kvantitative undersøgelser er replicerbarhad et centralt element i undersøgelsen reliabilitet. Altså hvorvidt undersøgelsen kan gentages af andre forskere, som opnår samme resultat (Bryman, 2016. s.41). For at sikre undersøgelsen replicerbarhed har jeg udarbejdet en udførlig kodningsmanual (bilag 1) med nøje beskrevet kodningsinstrukser. Dette gør sig især gældende, når det kommer til kodning af latent indhold i artiklerne. Det latente indhold er det, der står mellem linjerne. Det kan indebære en værdiladning, som kan være svært at identificere og kode entydigt (Eskjær & Helles, 2015 s. 13-14). Her er det især vigtigt at have entydige principper og instrukser for kodning. Hertil har jeg fulgt Eskjær og Helles' vejledning i udformningen af en kodningsmanual.

For at understøtte undersøgelsens reliabilitet foretages en række pilottests for at sikre, at kodningsmanualen er tilstrækkelig – både i forhold til de forudbestemte værdier samt beskrivelser af disse værdier. På baggrund af en række pilottests er der blevet foretaget justeringer i kodningsmanualen,

eksempelvis er værdien *sportsbegivenheder* blevet tilføjet under variabelen *baggrund for artikel*, og værdien *jura* er blevet tilføjet under variabelen *kilder*.

Derudover foretages en intrakodningsreliabilitetstest, for at sikre undersøgelsens reliabilitet. Denne kan fortælle noget om, hvor konsekvens jeg som koder er i empiriindsamlingen. Testen udføres ved, at 10 artikler kodes to gange uafhængigt af hinanden. Dette giver et indblik i, om den anden kodning er tilsvarende den første. Ifølge Krippendorfs alfatest forventes et sammenfald på 85 % - altså må de to kodninger kun afvige med 15 % for at sikre en konsekvent kodning og dermed undersøgelsens validitet (Eskjær & Helles 2015, s. 78). Intrakoderreliabilitetstesten resulterede i et sammenfald på 89 % - altså består testen Krippendorfs alphatest.

Udover undersøgelsens reliabilitet er validiteten af undersøgelsen et af de absolut mest centrale kriterier i forskningens verden, hvorfor det er vigtigt at sikre en valid undersøgelse, når man producerer ny forskning (Bryman, 2016. s.41-42). Validitet handler om kvaliteten af de konklusioner, der sluttes på baggrund af undersøgelsen og drejer sig om, hvorvidt denne undersøgelse faktisk beskæftiger sig med det, som den påstår at undersøge (ibid.) Her er det interessant at rette blikket mod undersøgelsens generaliserbarhed. Altså hvorvidt undersøgelsen kan fortælle noget generelt om mediernes dækning af Black Lives Matter på baggrund af de stikprøver, som jeg har foretaget. Her er det interessant at se på undersøgelsens interne og eksterne validitet (Ibid.).

Med den interne validitet fokuseres der på, hvorvidt der er sammenhæng mellem de variable, der krydses. Altså er de tendenser, der ses på tværs af variable, et udtryk for en reel variation fra den undersøgte virkelighed, eller er det blot resultatet af en tilfældig variation (Eskjær & Helles, 2015, s. 105). For at sikre den interne validitet samt analysens pointer foretages den statistiske test chi i anden ved hver eneste krydstabulering (ibid. s. 106).

Det er ligeledes vigtigt at have undersøgelsens eksterne validitet for øje, da denne fortæller noget om, hvorvidt undersøgelsens sampling kan fortælle noget om den samlede medieomtale af Black Lives Matter. For sikre den eksterne validitet inkluderes et så bredt mediegrundlag som muligt. Dog bygger undersøgelse på en række stikprøver, da det samlede tekstkorpus er for stort til at gå i dybden med. Her er det essentielt at teste den statistiske signifikans af stikprøverne. De statistiske tests er således både vigtige for den interne såvel som den eksterne validitet, særligt fordi undersøgelsen bygger på

at forholdsvis lille datasæt, hvilket kan medføre forskydninger i en variabels kategorier. Udsving i undersøgelsen kan se mere omfattende ud, end der er grund til at antage grundet det forholdsvis lille datasæt (Eskjær & Helles, 2015, s. 105).

5.0 Analyse

I følgende afsnit vil jeg præsentere og analysere undersøgelsens resultater. Analysen indledes med en agenda setting analyse af, hvilke issues medierne har tildelt opmærksomhed i den undersøgte periode. Herefter belyses Black Lives Matter ud fra en framing analyse, herunder et afsnit omkring tematisk og episodisk framing. Dernæst præsenteres en analyse af mediernes brug af kilder, samt hvilken betydning dette har for den samlede mediedækning. Afslutningsvis vil jeg med afsæt i Gravengaards definition af segmentpressen undersøge forskelle og ligheder mediehusene imellem. Analysen beror primært på den kvantitativt indsamlede data, men vil ligeledes indeholde kvalitative nedslag for at eksemplificere og understøtte pointer, der udspringer af den kvantitative analyse.

5.1 Agenda setting: Er Black Lives Matter blot en døgnflue?

Inden jeg vil gå i dybden med mediernes fremstilling af Black Lives Matter, er det interessant at se på, hvor meget opmærksomhed medierne har tildelt Black Lives Matter sammenlignet med andre fremtrædende begivenheder i den afgrænsede tidsperiode, herunder #metoo, Brexit, det amerikanske præsidentvalg og Covid-19. Tabel 5.1 viser fordelingen af omtaler på de undersøgte issues i de landsdækkende nicheaviser, omnibusaviser, public service-medierne og tabloidaviser:

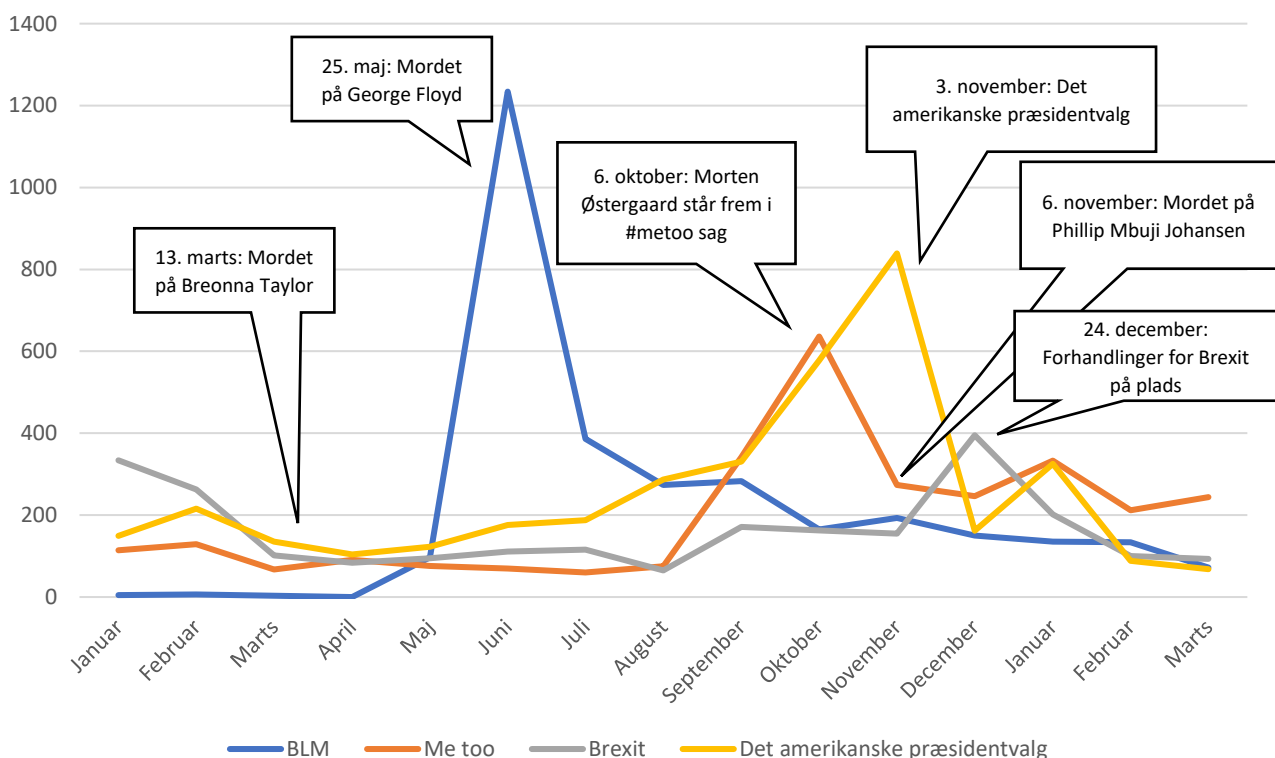
Tabel 5.1 - Omtalevolume på udvalgte issues fordelt over tidsperioden januar 2020 til og med marts 2021

	BLM	Brexit	Covid-19	Det amerikanske præsidentvalg	#metoo
Januar	5	334	82	149	114
Februar	6	263	573	216	129
Marts	3	102	4420	135	67
April	0	84	4624	104	91
Maj	97	95	3793	123	76
Juni	1234	111	2721	176	70
Juli	386	116	3270	188	60
August	274	65	2728	287	75
September	283	171	2562	331	342

Oktober	165	163	2866	578	636
November	193	155	3312	839	274
December	150	395	3344	162	246
Januar	135	202	3220	325	333
Februar	134	100	2803	88	212
Marts	72	93	2982	68	244

Meget iøjnefaldende viser tabellen, at Covid-19 har været det klart mest omtalte issue i 2020 samt i starten af 2021, og således har medierne tildelt Covid-19 mest salience. Dette kan forklares med, at coronapandemien som det eneste af ovenstående issues direkte har vedrørt alle danske borgere, hvorfor det må formodes, at medierne har prioriteret dette issue over andre. Det er interessant at dykke ned de fire resterende issues og sammenholde tallene over tid. For overskuelighedens skyld har jeg ekskluderet Covid-19 og opstillet dataene i figur 5.1 nedenfor:

Figur 5.1 - Omtalevolume på udvalgte issues over tidsperioden januar 2020 til og med marts 2021

Fælles for de fire issues er, at de alle har et peak i omtalevolumen, som tager afsæt i en begivenhed. For Black Lives Matter issue er denne begivenhed politidrabet på George Floyd den 25. maj 2020. Figur 5.1 viser også, at politidrabet på Breonna Taylor den 13. marts 2020 er gået ubemærket hen i den danske presse. Hvorfor mordet på George Floyd har genereret så meget omtale, mens mordet på Breonna Taylor ikke har, kan forklares med den stormflod af antiracistisk aktivisme, der opstod på de sociale medier efter George Floyd døde. Dette vil jeg uddybe i afsnit 5.1.1 nedenfor.

Retter vi blikket tilbage mod figur 5.1, er det interessant at se på omtalemængdens stabilitet blandt de fire issues. Brexit, #metoo og det amerikanske præsidentvalg har, foruden de førnævnte peaks, ikke store udsving i omtalemængden. Fælles for disse issues er, at de alle var på mediernes dagsorden allerede inden de markerede begivenheder. Sammenholdes dette med Black Lives Matter ses en tydelig forskel, da Black Lives Matter som issue først og fremmest ikke nåede mediernes søgelys før mordet på George Floyd. Dernæst fordi mordet på George Floyd resulterede i, at Black Lives Matter tildeles langt mere salience end nogle af de andre issues. Således har Black Lives Matter et lang større peak både i relative og absolutte tal. Den bratte stigning samt det stejle fald i omtalemængden peger på Black Lives Matter som en nyhed med kort levetid, og således bliver Black Lives Matter til en døgnflue i det danske medielandskab. I et nyhedsindlæg i Politikken den 27. december 2020 italesætter den selvstændige journalist Lucia Odoom det manglende fokus på Black Lives Matter og racisme i Danmark. I artiklen ”Endelig kom racismen på dagsordenen i Danmark” beskriver hun et journalistisk landskab, som ikke evner at skildre den sande virkelighed. Hertil citerer hun Tarek Omar, tidligere debatredaktør på Politiken:

”Danmark har forandret sig, og vi har ikke fulgt med. Når jeg afleverer min datter om morgenen, er pædagogen dansk-bosnier, min læge er dansk-iraner, min mekaniker er dansk-albaner. Den forandring, jeg oplever, er ikke slået igennem i medierne. Det er et journalistisk grundproblem, hvis vi ikke repræsenterer virkeligheden, som den nogenlunde ser ud. Problemet er også, at minoriteterne ofte optræder i nyhedsreservatet om kriminalitet og integration.” (Odoom, 2020).

Således problematiserer Lucia Odoom den underrepræsentation af mennesker af anden etnisk baggrund end dansk i den danske presse. Det er derfor, ifølge Odoom, tiltrængt at se, at medierne sætter racismen på dagsordenen som følge af mordet på George Floyd og de mange demonstrationer i

kølvandet på denne begivenhed. Dog kan der med udgangspunkt i figur 5.1 argumenteres for, at mediernes fokus på racismen igen er forsvindende.

I artiklen peger Lucia Odoom endvidere på en massiv virtuel antiracistisk aktivisme på de sociale medier: *"Listen af hashtaghelgener er sidenhen blevet længere, men især disse navne er skudt op som virtuelle altre på Twitter, Instagram og Facebook."* (Oddom, 2020). Forholdet mellem antiracistisk aktivisme på sociale medier, og hvorvidt racismen kommer på dagsordenen i den traditionelle presse, vil jeg komme yderligere ind på i afsnit 5.1.1 nedfor.

5.1.1 Når offentligheden råber højt

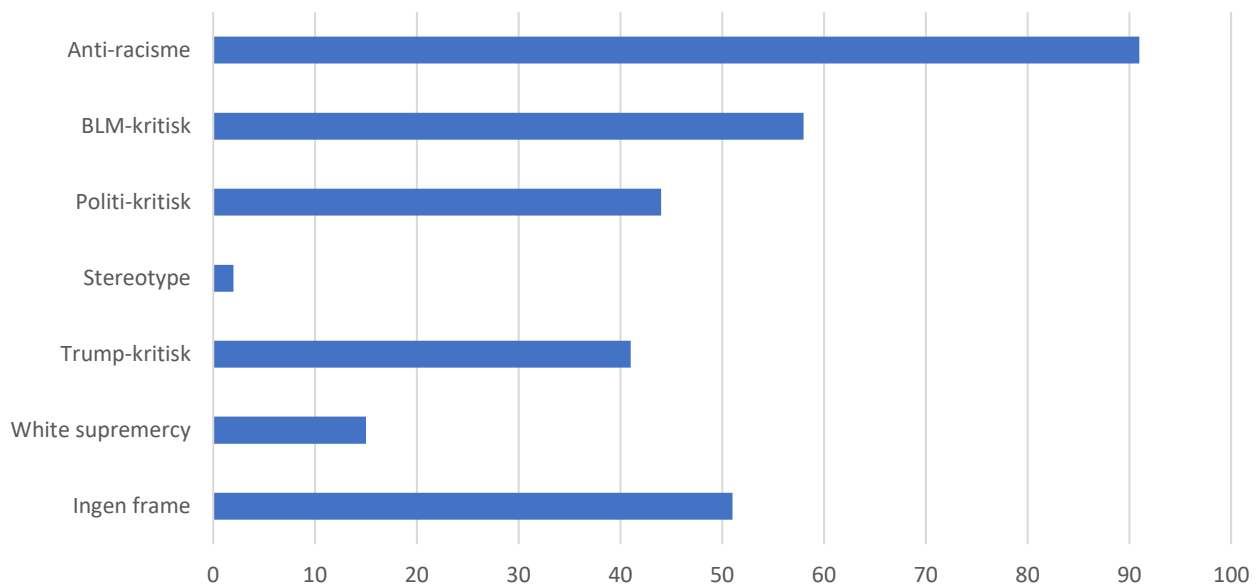
Som sagt tildeler medierne mordet på George Floyd mere salience end mordet på Breonna Taylor. Dette kan forklares med, at mordet på George Floyd blev fanget på film, og de voldsomme billeder af George Floyd med politimanden Derek Chauvins knæ placeret oven på sig florerede på de sociale medier verden over. De sociale mediers viralitet har banet vej for en digital bevægelse, hvor offentligheden kunne ytre sin foragt, frustrationer og afmagt over raceulighed. En digital bevægelse som forplantede sig til fysiske demonstrationer verden over, og således resulterede mordet på George Floyd i en stormflod af reaktioner i befolkning, som vi ikke i forbindelse med mordet på Breonna Taylor. Det tyder således på, at når offentligheden råber højt om et givent emne, følger medierne trop. Og modsat; når offentligheden tier, tier medierne, ligesom vi så med Breonna Taylor.

Her kan der trækkes en parallel til McQuail og hans kritik af Dearing og Rogers simplificerede kausal-tænkning mellem medier og de omkringlæggende institutioner. Betragter vi ovenstående ud fra McQuails optik, er der altså tale om et kausalforhold mellem medier og offentlighed, hvor offentligheden indtager rollen som dagsordensættende instans, fordi medierne tildeler Black Lives Matter salience i kølvandet på offentlighedens reaktioner. Således bliver sagen om George Floyd et eksempel på, at det ikke er medierne, der bestemmer, hvad offentligheden skal tale om - tværtimod følger medierne offentlighedens dagsorden. Offentligheden indtræder her den dagsættende rolle ved at sætte fokus på emnet gennem demonstrationer og på de sociale mediers. Dette betyder dog ikke, at medierne fremstilling af Black Lives Matter er uden betydning, da medierne stadig besidder magten til at påvirke, hvordan vi skal tænke om et givent emne. Derfor vil jeg i de følgende analyseafsnit dykkere dybere ned i, hvordan medierne har fremstillet Black Lives Matter samt faciliteret en debat om racisme i både ind- og udland.

5.2 Mediernes framing af Black Lives Matter

Anden del af analysen består af en framinganalyse. Resultatet af analysen viser, at den danske nyhedsdækning af Black Lives Matter umiddelbart er kontrastfuld til det som Lane et. al. beskriver i sit studie fra 2020. Nedenstående figur viser fordelingen af frames i de kodede artikler:

Figur 5.2.1 – Optælling af frames i nyhedsdækning (n=302)

Lane et. al. peger på en overrepræsentation af framen anti-black, som dækkede over negative associationer med Black Lives Matter bevægelsen og dens budskaber i den amerikanske nyhedsdækning af Black Lives Matter (Lane et. al. 2020). En frame som umiddelbart må siges at stå i kontrast til framen anti-racisme, som er den mest fremtrædende frame i indeværende undersøgelse. På baggrund af den indsamlede data gør framen anti-racisme sig gældende i 30,1 % af artiklerne (se figur 5.2.1). Det betyder altså, at den danske mediedækning problematiserer racisme anderledes end, hvad vi ser i den amerikanske mediedækning. Mens de amerikanske medier, ifølge Lane et. al., problematiserer Black Lives Matter bevægelsen og deres tilgang til at gøre op med racismen i USA, søger de danske medier derimod at problematisere racismen i Danmark. Betragter vi dette med de Vreeses (2005) beskrivelse af en nyhedsframe, kan det siges, at medierne gennem denne frame kan påvirke den offentlige meningsdannelse og således gøre op med racistiske praksisser.

Dette kan eksempelvis ses i artiklen ”Strukturel retfærdighed er vigtigere end ' hvid skyld’” udgivet i Information den 19. juni 2020. I artiklen argumenterer journalisten Kenan Malik for, at ”[r]acismens

problem er socialt og strukturelt: De racistiske praksisser har indlejret sig i retspraksisser og institutioner.” (Malik, 2020). Kenan Malik peger på, at hvis vi som samfund ønsker reelle sociale forandringer i spørgsmålet om racediskrimination, forudsætter det en reel forståelse af, hvordan racistiske praksisser vokser ud af sociale ulighedsstrukturer. Således både problematiserer og forklarer han spørgsmålet om racisme i Danmark, samtidig med at han kommer med det, som Entman benævner som en anbefaling af, hvordan problemet skal behandles – altså gennem en fælles forståelse de sociale uligheder, der avler racistiske praksisser.

Det er dog interessant, at framen Black Lives Matter kritisk (19,2 %) er den næst mest anvendte frame i de danske mediers fremstilling af Black Lives Matter. Denne frame er umiddelbar mere lig Lane et al.’s frame anti-black, og således står den i kontrast til framen anti-racisme i indeværende undersøgelse. Det vil sige, at den danske nyhedsdækning ikke adskiller sig så meget fra den amerikanske, som først antaget. Det er endvidere interessant, at de to herskende frames i den danske nyhedsformidling af Black Lives Matter modstridende, hvilket tyder på en dualitet i, hvad offentligheden skal tænke om Black Lives Matter. Et eksempel på en artikel, der anvender denne frame og står i opposition til førnævnte eksempel, er artiklen ”Pia K.: Anstødeligt at påstå, at der er racisme i Danmark”, som er udgivet af Tv2.dk den 22. juni 2020. Her peger Pia Kjærsgaard på, at der ikke er tale om racisme, når personer med arabisk-klingende navne har svært ved at få et arbejde (Christensen & Mørk, 2020). Dette er et eksempel på en artikel, der står i kontrast til artikler der benytter framen anti-racisme, da Pia Kjærsgaard i dette eksempel først og fremmest ikke kommer med en anbefaling af, hvordan problemet skal behandles – tværtimod fejrer hun det hen og mener, at der slet ikke er noget problem. Således fremstiller medierne racisme som uproblematisk eller ikke eksisterende, når de uimodsagt videreformidler Pia Kjærsgaards budskab.

Retter vi blikket mod framen stereotype adskiller den danske nyhedsdækning af Black Lives Matter sig i høj grad fra den amerikanske. Leopold og Bell (2017) peger på en tendens til at stereotypisere sorte menneske i forbindelse med nyhedsdækningen af Black Lives Matter bevægelsen og demonstrationer. Deres undersøgelse viser, at 20 % af artiklerne bruger en nedladende terminologi om sorte mennesker, såsom kriminalitet, lovløshed og voldelig, uanset om dette er det primære fokus for artiklen (Leopold & Bell, 2017 s. 732). Indeværende undersøgelse tegner et helt andet billede af de danske mediers brug af stereotypeframen. Her anvender under 1 % ($2/302 = 0,7$ %) af de kodede artikler stereotypeframen. Grundet fraværet af den frame, eksponeres offentligheden ikke over for

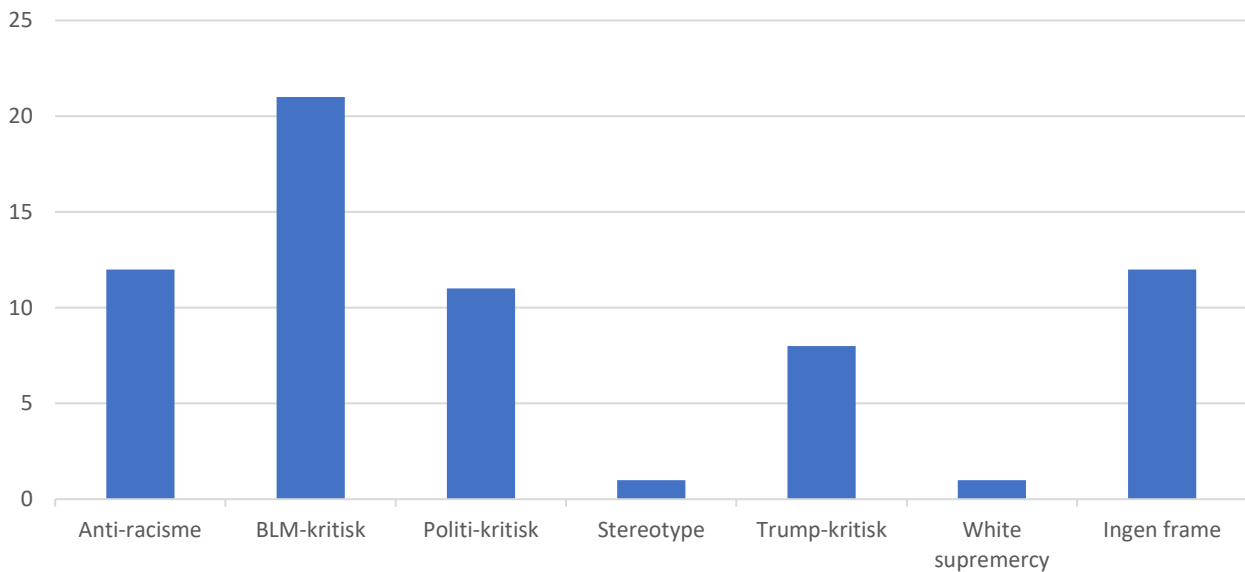
fortællinger om sorte mennesker, som værende kriminelle, lovløse og voldelige. Set med Entmans optik vil denne racistiske stereotypetænkning således ikke etableres i offentlighedens meningsdannelse. Dette er ikke et direkte opgør med racistiske forestillinger af sorte mennesker, men det tyder derimod på en mere neutral fremstilling, og således reproduceres racismen ikke gennem stereotypisering af den sorte mand eller kvinde.

I forhold til værdien *ingen frame* kan denne umiddelbart synes stor (16,9 %). Dette kan tyde på, at kodningsmanualen ikke har været tilstrækkelig nuanceret, og at mange artikler således er faldet uden for de prædefinerede værdier. Dette kan siges at svække undersøgelses reliabilitet (Eskjær & Helles, 2015, s. 49). Jeg vil derimod argumentere for, at dette gemmer på en væsentlig pointe for undersøgelsen. At 16,9 % af artiklerne falder under værdien *ingen frame*, kan være et udtryk for, at danske journalister følger de journalistiske normer for objektivitet. Da det ud fra en journalistisk selvforståelse er et mål, at nyheder skal fremstilles objektivt og ikke framet, kan man undre sig over, at der ikke er flere artikler, der falder under denne værdi. Her er det interessant at dykke ned i, hvilke artikler der falder under værdien *ingen frame*. Her ses en række artikler, som omhandler coronasmitte i forbindelse med Black Lives Matter demonstrationer. Især Black Lives Matter demonstrationen den 7. juni 2020 genererede artikler omhandlende coronasmitte. Disse artikler er kendetegnet ved, at de ikke passer under nogle af de opstillede frames. Tværtimod tjener de et mere objektivt formidlende formål. Betragter vi disse artikler ud fra Hallins model Sphere of Consensus, Controversy, and Deviance (Hallin, 1986), kan disse nyheder placeres i konsensusfæren, da medierne her tjener til formål at formidle officielle guidelines såsom ”hold afstand” og ”lad jer teste”.

5.2.1 Sådan frames demonstrationerne

Tidligere forskning peger på en tydelig negativ framing af Black Lives Matter demonstrationer i den amerikanske presse. Kilgo et. al (2018) peger på, at nyhedsformidlingen af demonstrationer i USA i højere grad bliver framet konfronterende og voldsomme fremfor at videreformidle informationer om demonstranternes budskaber samt informationer, der kan gavne debatten (Kilgo et. al. 2018). Indeværende undersøgelse arbejder ikke med frames, der er direkte ækvivalente til de frames, som Kilgo et. al. præsenterer. Dog kan der peges på en række frames, der henviser til demonstranternes budskaber, herunder anti-racisme, politi-kritisk, Trump-kritisk og white supremacy. Ligeledes kan der peges på en frame, der forholder sig negativt til demonstrationerne og de dertilhørende aktører, altså framen Black Lives Matter kritisk.

Figur 5.2.2 – Anvendte frames ved artikler, der behandler demonstrationer (n=66)

Som det fremgår af figur 5.2.2 er de danske medier, ligesom de amerikanske medier, kritiske over for Black Lives Matter bevægelsen, når det kommer til nyhedsdækning af demonstrationer. Framen Black Lives Matter kritisk anvendes i 31,8 % af artiklerne, som omhandler demonstrationer. Således er medierne med til at male et negativt billede af demonstranterne over for offentligheden. Dette ses eksempelvis i debatindlægget: ”Black Lives Matters danske aktivister er venstrefløjens svar på Paludan” udgivet den 4. juni 2020 i Berlingske. Debatindlægget er skrevet af Lars Aslan Rasmussen, folketingsmedlem for socialdemokratiet, som mener, at måden hvorpå disse demonstrationer foregår er synd for kampen mod racisme, da demonstranterne ”gejle[r] hinanden op på den måde og skabe en lynchstemning midt i København.” (Rasmussen, 2020). Her kan der med Van Gorps (2007) udlægning af framingbegrebet argumenteres for, at der ved henvisning til lynching trækkes på nogle kulturelt forankrede referencerammer, og således konstrueres et narrativ, hvor Black Lives Matter demonstranterne fremstår som ”the bad guys”.

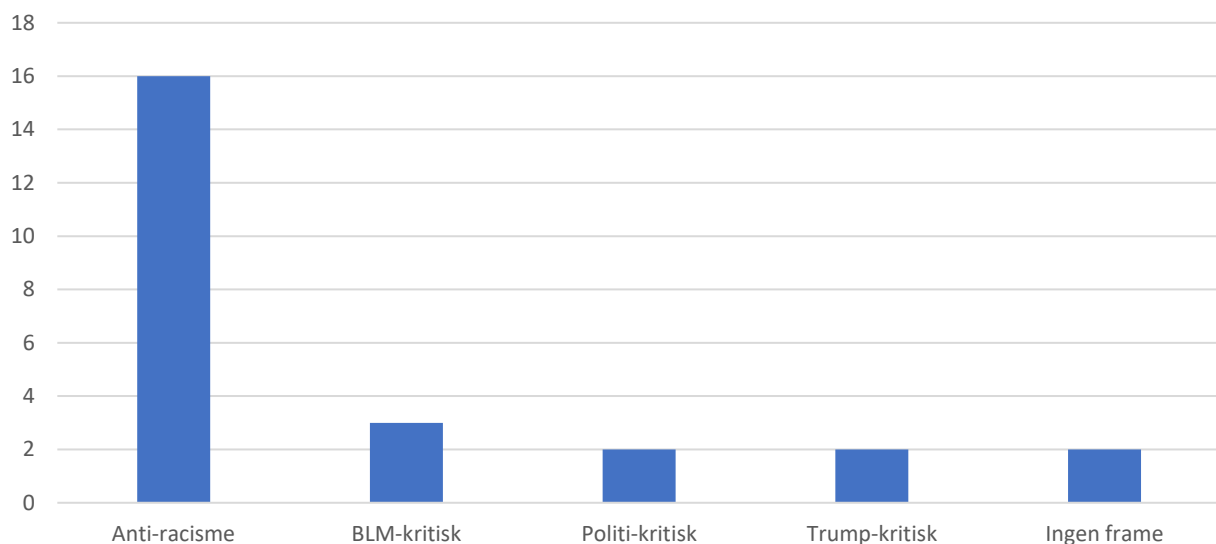
Dog vil det være forkert at sige, at medierne ikke belyser de budskaber, som demonstranterne demonstrer for. Nok er frames som anti-racisme, politi-kritisk, Trump-kritisk og white supremacy langt fra repræsenteret i lige så høj grad hver især sammenlignet med framen Black Lives Matter kritisk, men tilsammen optræder disse frames i 48,5 % af artiklerne, som omhandler demonstrationer. Således kan det siges, at medierne alligevel formår at videreformidle demonstranternes budskaber. Dette ses blandt andet i artiklen ”Flere end 15.000 deltog i dansk Black Lives Matter-demonstration” udgivet

den 7. juni i Tv2.dk, hvor racismen sættes på dagsordenen, og budskaber som ”Black Lives Matter”, ”Silence is violence” og ”Enough is enough” videreformidles (Andreasen, 2020).

5.2.2 Racismedebat i sportsverden

Variablen ’baggrund for artikel’ afslører, at mediedækningen af Black Lives Matter har forplantet sig til sportens verden. 8,3 % af artiklerne har fokus på sportsbegivenheder, hvor aktører inden for sportsverdenen blander sig i racismedeбата. Figur 5.2.3 nedenfor giver et indblik i, hvordan medierne har framet sportsbegivenheder i forbindelse med Black Lives Matter. Her skiller framen anti-racisme sig meget iøjnefaldende ud som værende den mest fremtrædende.

Figur 5.2.3 – Sådan frames sportsbegivenheder (n= 25)

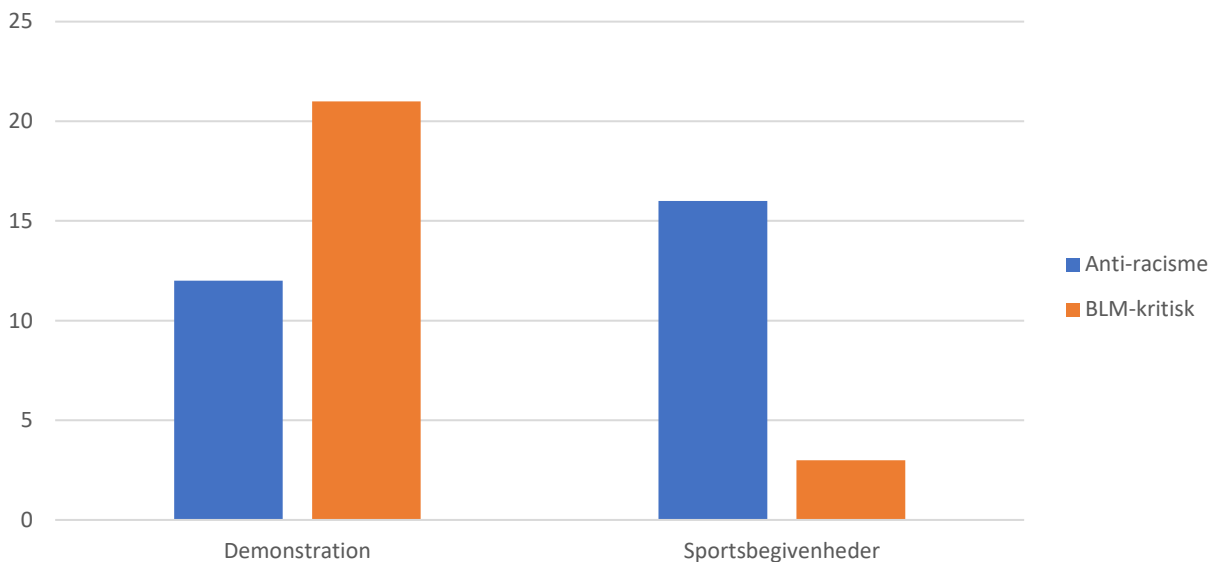

Som figur 5.2.3 vidner om, er der en overrepræsentation af artikler, hvor sportsfolk og -klubber støtter Black Lives Matter bevægelsen i kampen mod racisme. Det kommer eksempelvis til udtryk i debatindlægget ”Smukt, at landsholdet knælede mod racisme” udgivet i Kristeligt Dagblad den 25. september 2020, hvor debattør og tidligere præst, Niels Andersen beskriver landsholdets beslutning om at knæle som værende en medmenneskelig aktion (Andersen, 2020). Dog har landsholdets beslutning om at knæle i kampen mod racisme resulteret i en debat om, hvorvidt det var det rigtige at gøre. Et eksempel på dette er artiklen ”Messerschmidt kritiserer landsholdets beslutning om at knæle: Det er farligt” udgivet af Tv2.dk den 4. september 2020. Her kritiserer DF-politikeren Morten Messerschmidt landsholdet for at optræde for politisk, hvortil fodboldspilleren Thomas Delaney svarer, at beslutningen var en ”no-brainer” (Jensen, 2020) – altså det var ikke en svær beslutning. Således

faciliterer Tv2.dk en debat med to opponerende aktører om, hvorvidt sport og politik bør gå hånd i hånd.

Sammenligner vi mediernes framing af sportsbegivenheder med mediernes framing af demonstrationer, er det bemærkelsesværdigt, at medierne i højere grad formidler antiracistiske budskaber ved sportsbegivenheder end ved demonstrationer, hvis primære formål er at kæmpe mod racisme. Om denne forskel mellem mediedækningen demonstrationer og sportsbegivenheder er signifikant udforskes ved at foretage krydstabulering af variablene *baggrund for artikel* og *frame* samt en chi i anden test heraf. Resultatet fremgår nedenfor i figur 5.2.4.

Figur 5.2.4 – Anti-racisme eller BLM-kritisk framen i demonstrationer og sportsverden (n=52)

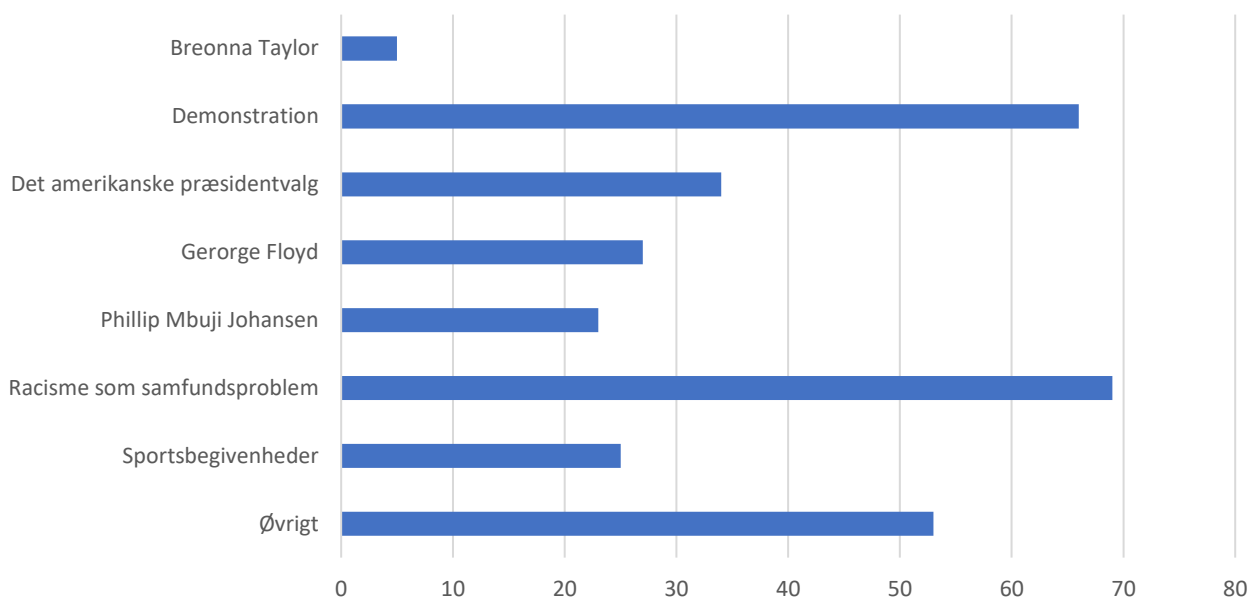
Chi i anden test: $\chi^2(52) = ,00086$, $p < 0,05$

Da p-værdien er under 0,05, er der altså tale om statistisk signifikant forskel i medierne måde at frame demonstrationer og sportsbegivenheder. Hvorfor medierne er mere tilbøjelige til at formidle antiracistiske budskaber i en sportslig sammenhæng kan først og fremmest forklares med, at demonstrationerne adresserer racismen ud fra forskellige perspektiver, herunder kritik af politiet og præsident Donald Trump, mens sporten adresserer racisme på et mere overordnet niveau. Det kan ligeledes forklares med, at demonstrationer i højere grad står for skud for kritik af den organisation, der organiserer demonstrationer, og således drukner de antiracistiske budskaber på en måde, som vi ikke ser i sportsverdenen.

5.2.3 Episodisk og tematisk

I forlængelse af ovenstående framing analyse foretages en analyse af episodiske og tematiske frames (Iyengar, 1990). Her har jeg brugt variabelen *baggrund for artikel* til at måle fremkomsten af episodiske og tematiske frames. Dog vil jeg først og fremmest knytte et par ord til værdien *øvrigt*, som ikke kan bindes op på en tematisk eller episodisk frame. Værdien *øvrigt* dækker over hele 17,5 % (figur 5.2.5) af de kodede artikler, hvilket umiddelbart er mange artikler, der falder uden for de forudbestemte værdier i denne variabel. Her kan der peges på en mangelfuld kodningsmanual, og der kan således rejses en kritik af undersøgelses reliabilitet (Eskjær & Helles, 2015, s. 49).

Figur 5.2.5 - Baggrund for nyhedsartikel (n=302)

Dog gemmer den store *øvrigt* kategori på en interessant analytisk pointe i sig selv. At 17,5 % af artiklernes kodede baggrund falder uden for de forudbestemte værdier, er først og fremmest et udtryk for, at mediedækningen rækker bredere end forventet. Under kodningen af artikler noterede jeg mig, at *øvrigt* kategorien blandt andet dækkede over følgende: Væltning af statuer, ændring i kultur og sprog, historiske nedslag, coronapandemien, og racistiske mord af andre personer, end dem der allerede kodes for. Et eksempel på en artikel, der behandler racismen i vores sprog er “*DA ESKIMO-IS PLUDSELIG GAV EN DÅRLIG SMAG I MUNDEN (OG HVORDAN FORKLARINGEN KAN FINDES I USA)*”, som er udgivet i Berlingske den 8. august 2020. I artiklen stilles der skarpt på, hvordan Black Lives Matter demonstrationer har spredt sig som ringe i vandet i det danske samfund og således sat et etisk spørgsmålstegn ved navnet på den klassiske is, Kæmpe Eskimoen (Hilstrøm, 2020). Her

faciliterer Berlingske en debat mellem aktører, der peger på en række ord i det danske sprog som værende stødende eller krænkende, og aktører der benægter, at ordene skulle være racistisk ladet. Dette er eksempel på, hvordan mediernes fremstilling af Black Lives Matter har berørt emner, som falder uden for kodningsmanualen. Således kan der argumenteres for, at medierne har faciliteret en racismedebat, der har bredt sig i mange retninger i det danske medielandskab. At debatten rækker så bredt kan forklares med, at racismen har forplantet sig til mange forskellige institutioner i Danmark, alt fra sport til litteratur, og at medierne således italesætter den iboende i racisme i disse institutioner.

Retter vi blikket tilbage på figur 5.2.5 tegner der sig et billede af en mediedækning, der er domineret af værdien *racisme som samfundsproblem*. Denne værdi knytter sig til den tematiske frame, som er kendetegnet ved at have fokus på struktur og offentlig orden (Iyengar, 1990), mens de resterende værdier, på nær *øvrigt*, knytter sig til de episodiske frames, som er kendetegnet ved at beskrive et givent pro blem ved at fremhæve specifikke personlige oplevelser og særlige begivenheder (ibid.). Umiddelbart vidner figur 5.2.5 om en nyhedsformidling med mange tematiske frames, hvor fokus er på racisme som et strukturelt og kollektivt problem. Således tegner figur 5.2.5 umiddelbart et billede af en debat, der formår at løste racismeproblematikken op på et niveau, der kræver politisk handling. Dette er dog ikke tilfældet, og det bliver tydeligt, når artiklerne opdeles i tematiske og episodiske frames i figur 5.2.1 nedenfor:

Tabel 5.2.1 – Tematiske og episodiske frames (n=249)

	Episodisk eller tematisk frame	
	n	%
Episodisk frame	180	72 %
Tematisk frame	69	28 %
Hovedtotal	249	100 %

Således tegnes der et helt andet billede af mediernes brug af episodiske og tematiske frames. De episodiske frames optræder mere end dobbelt så mange gange som de tematiske frames i mediernes fremstilling af Black Lives Matter. Medierne har således en tendens til at fremhæve specifikke personlige oplevelser og særlige begivenheder såsom demonstrationer, og således formår medierne ikke at løfte debatten op på et niveau, der muliggør politisk handling. Dette eksemplificeres i førnævnte artikel vedrørende Eskimoisen, hvor Berlingske ikke formår at løfte debatten op på et substantielt niveau, men i stedet diskuterer, hvorvidt en is må beholde sit navn. Ifølge Leopold & Bell (2017)

bidrager en overrepræsentation af episodiske frames til en endimensionel dækning af et socialt problem, og denne praksis bidrager til en reproduktion af protestparadigmet (Leopold & Bell 2017).

Sammenligner vi denne pointe det svenske studie fra 2020, ser vi en stor lighed mellem danske og svenske mediers måde at frame racismeproblematikken. Ifølge Aslan & Ericsson (2020) optræder episodiske frames dobbelt så meget som de tematiske frames i den svenske mediedækning af mordet på George Floyd (Aslan & Ericsson, 2020. s. 30). Aslan & Ericsson peger på, at den dominerende brug af episodiske frames kan vildlede publikum fra det reelle problem samtidig med, at debatten forbliver på det individuelle niveau, hvor det ikke viderefremmes til politisk niveau, hvor problemet muligvis kan løses (Ibid.). Den svenske undersøgelse og indeværende undersøgelse er altså i overensstemmelse med Iyengars (1990) undersøgelse, hvor han ligeledes peger på, at episodiske frames fremgår dobbelt så mange gange som de tematiske i mediernes nyhedsdækning af sociale problemer. Dette betyder, at publikum bliver konfronteret med racisme som et individuelt problem fremfor som et strukturelt kollektivt problem, og således stilles de politiske aktører ikke til ansvar for problemet (Iyengar, 1990).

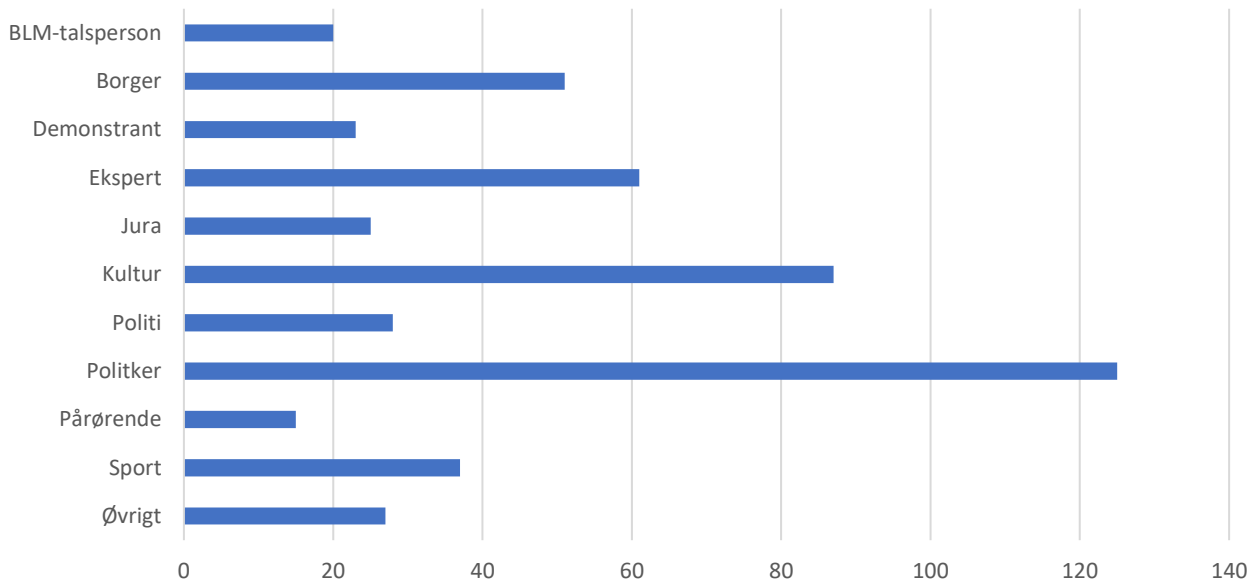
Man afsæt i Iyengars teori, kan der altså argumenteres for at racismedebatten ikke løftes op på politisk niveau. Dette kommer blandt andet til udtryk i artiklen ”Vil råbe danske politikere op efter George Floyds død: - Hvorfor er den danske regering helt stille?” udgivet den 31. maj 2020 på tv2.dk, hvor Bwalya Sørensen, forkvinde for Black Lives Matter Danmark, kritiserer den danske regering for at være for stille i racismedebatten (Færch, 2020). Med afsæt i ovenstående analyse, kan der argumenteres for, at Bwalya Sørensens kritik er legitim nok. Dog tegner mediernes brug af kilder et andet billede. Dette vil jeg uddybe i afsnit 5.3.

5.3 Hvem definerer problemet?

I de 302 kodede artikler optræder der i alt 499 kilder. Nogle artikler trækker på flere kilder, andre på ingen. Figur 5.3.1 giver et overblik over, hvordan de 499 kilder fordeler sig på de prædefinerede aktørværdier. Betragter vi nedenstående figur ud fra Hallins model *Sphere of Consensus, Controversy, and Deviance* (Hallin, 1986), får vi et indblik i, hvilke aktører, der befinder sig i sfæren for legitim kontrovers, hvor ideologiske standpunkter optræder og skaber rum for legitim debat. Hallin peger på, at nogle emner i højere grad domineres af politiske kilder og ekspertkilder end andre, og

med afsæt i figur 5.3.1 kan Black Lives Matter siges at være et emne, der i høj grad domineres af denne type kilde. Her udgør politiker og eksperter 37,2 % af de i alt 499 kilder.

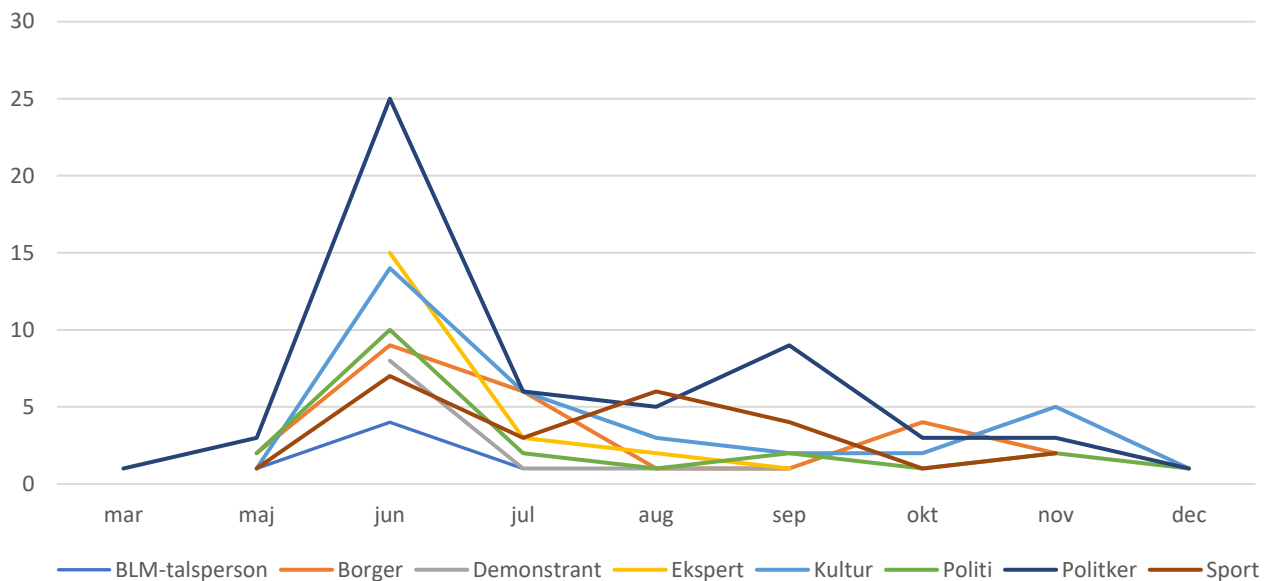
Figur 5.3.1 – Alle kilder (n=499)

Ligeledes peger tidligere studier af mediedækningen af Black Lives Matter på en gennemgående overvægt af brugen af officielle myndigheder som kilder. Ifølge Kilgo et. al. skaber dette en skævvridning i narrativet om Black Lives Matter, da de officielle kilder således får magten til at bestemme, hvordan racismeproblemet skal defineres (Kilgo et. al. 2018). Det kan således siges, at det skaber en skævvridning i den danske nyhedsdækning af Black Lives Matter, når officielle kilder, som politikere og eksperter er overrepræsenterede i nyhedsformidlingen. Ligeledes kan politiet (5,4 %) tilskrives at være en officiel kilde, og således kan der argumentere for at de officielle kilder, herunder politikere, eksperter og politi, udgør hele 42,6 % af alle kilder i nyhedsdækningen.

Med afsæt i Halls teori om primary definers er det ikke kun interessant at se på, hvilke kilder, der optræder mest i medierne i forbindelse med Black Lives Matter, men også hvilke kilder, der optræder først. Figur 5.3.2 nedenfor kortlægger kildernes optræden over tid.

Figur 5.3.2 – Kilders optræden over tid (n=199)

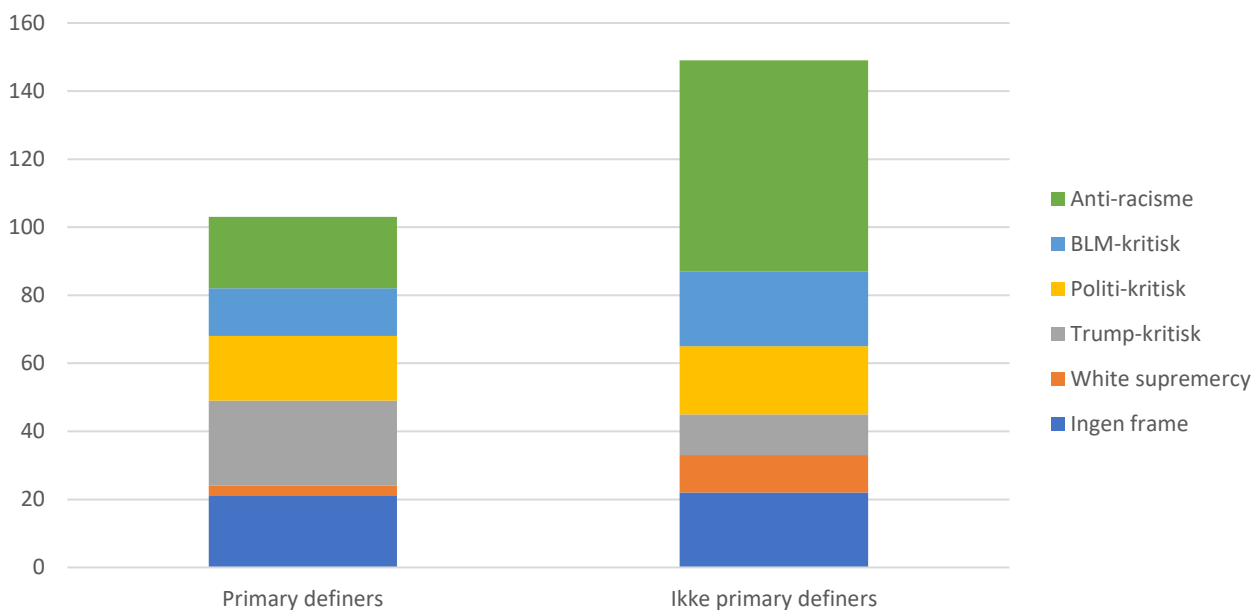
De politiske kilder er altså ikke kun dem, der optræder mest i mediedækningen af Black Lives Matter, men også dem optrådte først. Med afsæt i Halls teori om primary definers kan de officielle kilders således udpeges som dem, der har magten til at determinere rammerne for, hvordan vi taler om racisme i Danmark (Hall, 1978). At det er denne type kilde, der er overrepræsenteret i mediedækningen, er ikke usædvanlig. Hall peger nemlig på, at denne type kilder systematisk bliver overrepræsenteret i medierne, da udsagn fra disse kilder traditionelt ses som objektive og autoritative, samt fordi de befinder sig øverst i et autoritetshierarki og dermed antages at have mere præcis og specialiseret viden om emnet (Ibid.).

I artiklen ”Sorte liv betyder noget” udgivet den 4. juni i Ekstra Bladet sætter en demonstrant fokus på overrepræsentationerne af officielle kilder i den danske mediedækning af Black Lives Matter. ”Jeg er en ung mand på 25 år, som passer min uddannelse og ikke er racist. Jeg får sjældent taletid i medierne, fordi jeg ikke er fra Stram Kurs, Nye Borgerlige eller noget, der ligner,” (Rask, 2020) fortæller demonstranten til Ekstra Bladet. Således peger demonstranten på en ubalance i mediernes brug af kilder, da almindelige mennesker, som ham, sjældent kommer til orde. Samtidig kan det, at Ekstra Bladet bruger demonstranten som kilde, vidne om en afvigelse fra den normale journalistiske praksis, som Hall beskriver.

Hall peger endvidere på, at primary definers, i dette tilfælde de officielle kilder, har magten til at bestemme rammerne for racismedebatten, og at alle andre aktører, der blander sig i debatten, er

underlagt disse præmisser (Hall, 1978). Således prædefineres Black Lives Matter som socialt problem af primary definers, hvilket efterfølgende gør det vanskeligt for andre aktører at tilbyde alternative forståelser og løsningsmodeller (Ibid.). For at undersøge dette har jeg på baggrund af variabelen *kilde #1* oprettet en ny variabel, som inddeler kilderne i primary definers og ikke primary definers. Figur 5.2.3 nedenfor viser fordelingen af frames på primary definers og ikke primary definers. For overskuelighedens skyld er værdien stereotype ekskluderet, da denne værdi kun optræder en enkelt gang.

Figur 5.3.3 – Frames fordelt på primary definers og ikke primary definers (n=252)

Chi i anden test: $\chi^2(252) = ,000156$, $p < 0,05$

Selvom primary definers, ifølge Hall, sætter rammerne for debatten, forbliver de sjældent uimodsagte, grundet journalistikkens balancenorm og brug af uafhængige kilder. På baggrund af figur 5.3.3 kan der siges at være stor overensstemmelse mellem primary definers og ikke primary definers, og således kan der argumenteres for, at de resterende aktører overholder de præmisser, som primary definers har opstillet for debatten. Dog kan der peges på nogle udsving. Først og fremmest ses der en sammenhæng mellem framen Trump-kritisk og primary definers, som ikke ses hos de resterende aktører. Ligeledes optræder framen anti-racisme langt oftere hos ikke primary definers end hos primary definers.

Denne analyse vidner altså om en, at racismedebatten i høj grad foregår på politisk niveau, mens analyse 5.2.3 tegnede et billede af en mediedækning, der ikke formåede at hæve debatten til et

strukturelt niveau, hvor de politiske aktører stilles til ansvar. Således kan de to analytiske pointer siges, at være modstridende. Dette kan forklares med Van Aelst og Walgraves pointe om, at medierne blot påvirker den politiske orden på det symbolske plan, eksempelvis i taler og debatter. Men medierne har ikke magten til at påvirke politiske beslutninger såsom lovgivning (Van Aelst & Walgrave, 2014. s. 7). Mediernes dækning af Black Lives Matter er således et eksempel på, at medier har indflydelse på, hvad de politiske aktører taler om, men ikke hvad de rent faktisk gør.

5.3.1 Lær spillets regler, hvis du vil spille med

Ifølge Hjarvard gennemgår medielandskabet en medialiseringsproces, hvor medierne spiller en større rolle i andre systemer. Det er således essentielt, at de omkringliggende aktører forstår og tilpasser sig mediernes logikker, hvis de vil have indflydelse på den debat, som medierne faciliterer (Hjarvard, 2009). Det er derfor ikke underligt, at det netop er de officielle kilder, der optræder mest i medierne og således træder ind i rollen som primary definers, da det må formodes, at især politikere er trænet i at tale med medierne og tilpasse sig de etablerede medielogikker. Således kan der peges på, at der er sket en medieprofessionalisering af nogle aktører, som forstår spillets regler bedre, og derfor kan spille spillet bedre. Her er det interessant at rette blikket mod de aktører, som ikke formår at tilpasse sig de uskrevne spilleregler. Det er tankevækkende, at talspersoner for Black Lives Matter kun fremgår i 4 % af artiklerne i debat, der netop omhandler Black Lives Matter. Det kan altså tyde på, at Black Lives Matter som organisation ikke formår at tilpasse sig mediernes logikker og således ikke får deres budskaber ud til offentligheden. Tværtimod resulterer det i en mere kritisk fremstilling af Black Lives Matter Danmark som organisation og dens talspersoner. 19,2 % af artiklerne var fremet kritisk over for Black Lives Matter, og således indtræder denne frame på anden pladsen over mest anvendte frames i den danske mediedækning (jf. figur 5.2.1). Dette kan forklares med en manglende forståelse for mediernes spilleregler blandt organisationens talspersoner – og især én talsperson er blevet centrum for den negative omtale. Black Lives Matter talspersonen Bwalya Sørensen er et eksempel på en aktør, der ikke formår at tilpasse sig spillets regler, og derfor drukner hendes budskaber i en flod af personlig kritik.

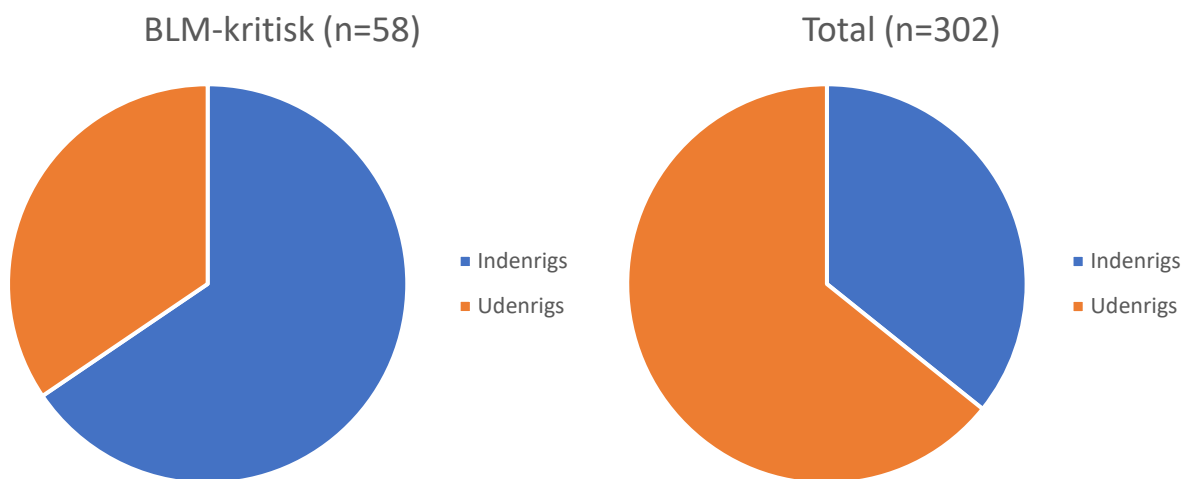
Debatindlægget ”RACISME: Skandaløs talsperson” udgivet i Politiken den 11. juni 2020 er et eksempel på den negative omtale, Bwalya Sørensen møder. Her kritiseres hun af Sadia Aden, debatafsender og studerende, for at have kapret Black Lives Matters gode navn og brugt det i sin egen anti-hvide agenda. Sadia Aden skriver endvidere: ”*Danmark fortjener en ny talsperson. En talsperson,*

der kan holde fokus på sagen.” (Aden, 2020). Dette er et af mange eksempler på, hvordan debatten skifter fokus på baggrund af en talspersons manglende indsigt i mediernes spilleregler. Fokus bevæger sig fra racisme som samfundsproblem til udskamning af en person, der repræsenterer organisationen Black Lives Matter.

At Bwalya Sørensen er utrænnet i forhold til medielogik kommer endvidere til udtryk i artiklen ”JEG HAR BEHOV FOR EN PRESSEPERSON” udgivet i Ekstra Bladet den 15. juni 2020, hvor Bwalya Sørensen fortæller, at hun har behov for en presseperson efter al den kritik, hun har mødt (Larsen, 2020). Således udviser Bwalya Sørensen vished om vigtigheden af at forstå mediernes spilleregler og have en professionel relation til medierne.

Pointen om, at den kritiske tilgang til Black Lives Matter kan tilskrives Bwalya Sørensen, kan yderligere underbygges med afsæt i variabelen indenrigs/udenrigs, som peger på en lang større negativ fremstilling af Black Lives Matter i indland sammenlignet med udland (se figur 5.3.4).

Figur 5.3.4 – udenrigs-/indenrigsstof total vs. Udenrigs-/indenrigsstof på BLM-kritisk frame

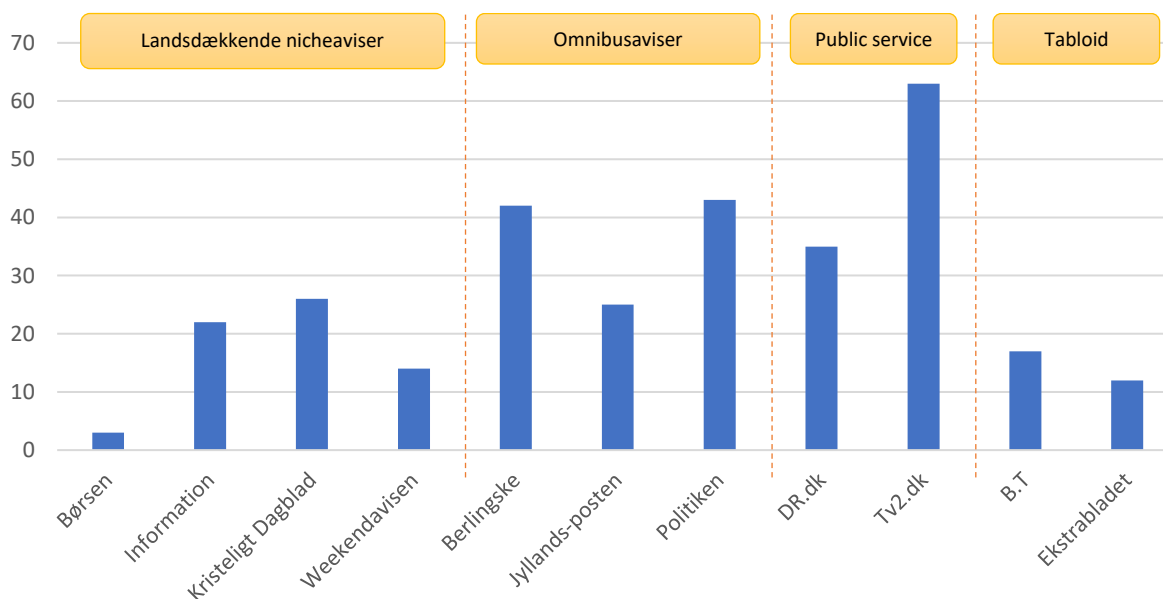
Umiddelbart ville man kunne argumentere for at denne overvægt af Black Lives Matter kritiske artikler i indland kan forklares med en generel overvægt af indlandsfokuserede artikler. Dette er dog ikke tilfældet, da det samlede tekstkorpus dækker over mere udenlandsstof end indland (se figur 5.3.4), og således kan der udpeges en tydelig tendens til, at medierne forholder sig mere kritisk over for Black Lives Matter Danmark end Black Lives Matter som international organisation. På baggrund

af ovenstående vil jeg argumentere for, at dette kan tilskrives Bwalya Sørensen, og hendes manglende professionalitet over for medierne og deres spilleregler.

5.4 Den segmenterede presse

Som tidligere nævnt kan den danske segmentpresse inddeles i public service-medier, landsdækkende nicheaviser, omnibusaviser og tabloidaviser. Omnibusaviser omfatter Politiken, Berlingske og Jyllands-Posten. Landsdækkende nicheaviser er Kristeligt Dagblad, Information, Børsen og Weekendavisen. Tabloid er B.T. og Ekstra Bladet. Public service-medierne omfatter DR.dk og Tv2.dk. Først og fremmest er det interessant at rette blikket mod omtalevolumen fordelt på de forskellige mediehuse. Som figur 5.4.1 viser, er public service-medierne det type medie, som har bragt flest artikler om Black Lives Matter, og således er den del af befolkningen, der læser nyheder hos public service-medierne, mere eksponeret for racismede-batten, end personer, der eksempelvis læser tabloidaviser.

Figur 5.4.1 – Omtalevolume fordelt på mediehuse (n=302)

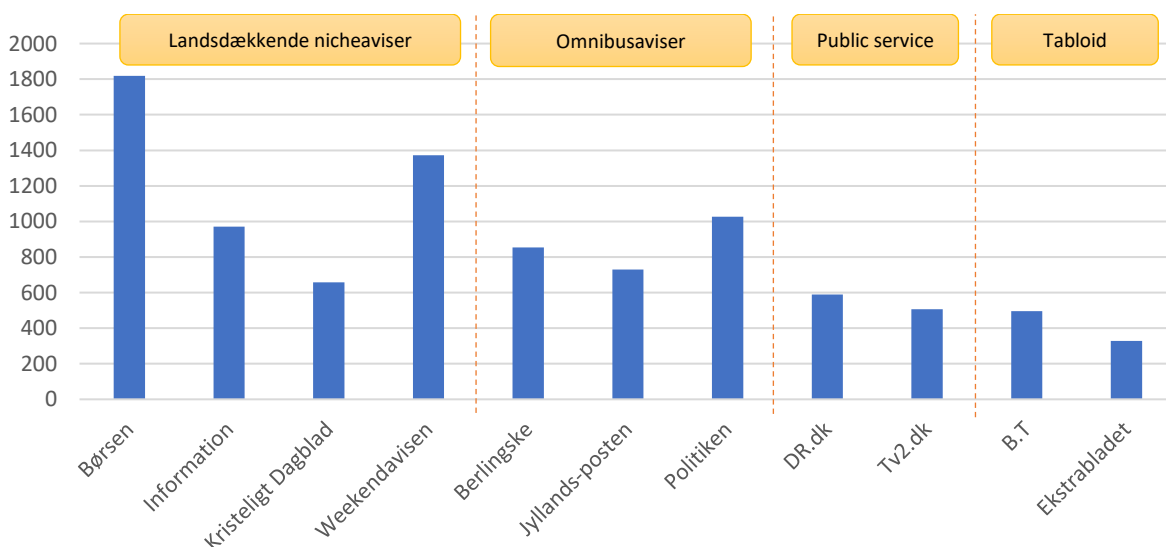
At public service-medierne bringer flest historier om Black Lives Matter, kan først og fremmest forklares med disse medier er danskernes primære kilde til nyheder, og således har de i højere grad pligt til at informere befolkningen om aktuelle samfundsproblematikker. Den store omtalevolumen hos public service-medierne kan endvidere forklares med, at disse er de eneste webmedier i undersøgelsen, og da vi i dag befinder os en digital tidsalder, tillader onlinemediet en større produktion af indhold til aviser, hvor en nyhedshistorie kan udgives på rekordtid (Gravngaard, 2015). Med

Gravengaards pointe in mente, kan der argumenteres for, at omtalevolumen ville have set betydelig anderledes ud, hvis de resterende mediehusers webudgaver var inkluderet.

Omnibusaviserne har genereret næsten lige så meget Black Lives Matter relateret indhold som public service-medierne. Omnibusaviserne henvender sig til en bred målgruppe og dækker et omfattende stofområde (ibid.), hvorfor det må formodes denne type avis prioriterer at dække racismedebatten, mens andre medier, såsom Børsen, nedprioriterer denne problematik og sætter finansrelaterede emner på deres dagsorden i stedet for. Nicheavisen som Børsen er nemlig kendetegnet ved at have en meget klar redaktionel profil og fokusere på udvalgte stofområder (ibid.). Dette forklarer, hvorfor nicheaviserne ligger i den lave ende i forhold til omtalevolumen af Black Lives Matter, da problematikken må siges at ligge uden for deres redaktionelle linje og således nedprioriteres til fordel for andre issues. Dette er dog ikke altid tilfældet. Black Lives Matter må siges at ligge inden for Informations redaktionelle linje, hvorfor man må formode, at det her nærmere er et spørgsmål om ressourcer.

Det er dog ikke kun relevant at se på, hvor mange gange aviserne har bragt Black Lives Matter relaterede historier. Det er også interessant at se på, hvor meget spalteplass de tildeler disse historier – altså om aviserne formår at nuancere og forklare, eller om de blot producerer hurtige og korte nyheder. Figur 5.4.2 viser mediehusenes gennemsnitlige artikellængde målt i antal ord.

Figur 5.4.2 – Gennemsnitlig artikellængde

Meget i iøjnefaldende kan det siges at Børsen skriver de absolut længste artikler om Black Lives Matter, og således tyder det på, at Børsen er et medie, der praktiserer dybdegående journalistik, når det kommer til racismedebatten. Her er det blot vigtigt at understrege, at den indsamlede data kun indeholder tre artikler fra Børsen, og at udsving derfor kan syne større, end de er. Der tegner sig alligevel et billede af, at de landsdækkende nicheaviser samt omnibusaviser tildeler racismedebatten mere spalteplads, og der kan således argumenteres for, at disse aviser praktiserer mere dybdegående journalistik. De landsdækkende nicheaviser er altså kendetegnet ved at skrive få, men længere artikler om Black Lives Matter.

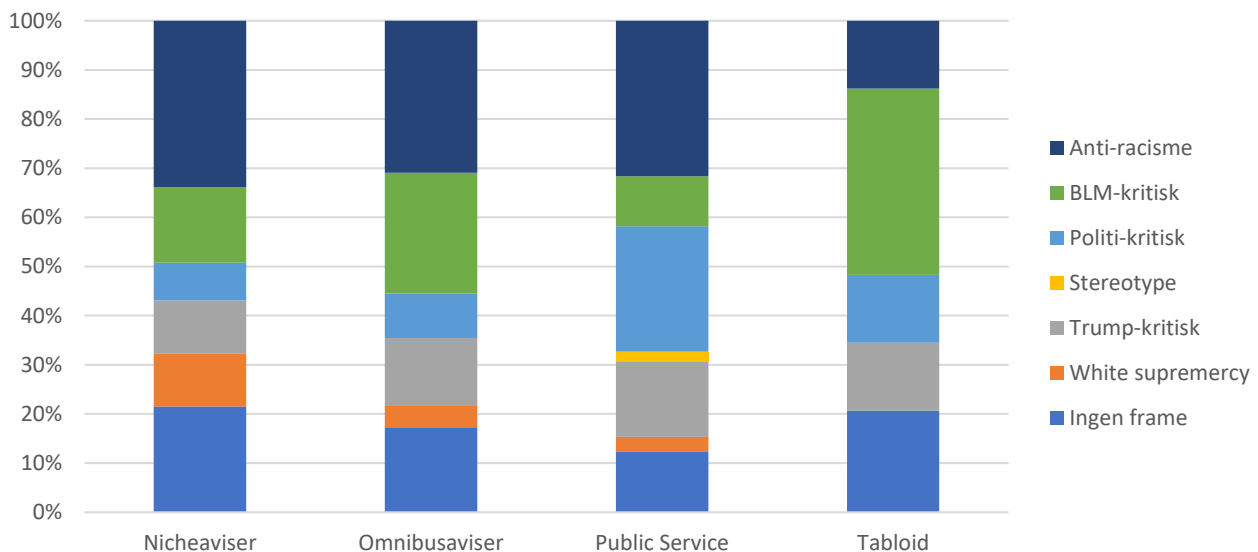
Retter vi blikket mod public service-medierne, kan de korte artikler forklares med Gravengaards pointe om, at onlinemedier producerer mange nyhedsartikler på rekordtid (Gravengaard, 2015). Med udgangspunkt i figur 5.4.1 og 5.4.2 kan public service-medierne altså udpeges som værende et hurtigt og overfladisk nyhedsfix. Dette kan problematiseres, da netop disse medier er danskerne primære kilde til nyheder. Formår public service-medierne ikke at facilitere en nuanceret og dybdegående debat omkring racisme, vil dette afspejles i befolkningen. Således kan det siges, at de landsdækkende nicheaviser og public-service medier har modstridende tilgange til måden, de dækker racismeproblematikken målt på manifeste variable som antal omtaler og artikellængde.

Med udgangspunkt i figur 5.4.1 og 5.4.2 kan der ligeledes peges på et modsætningsforhold i måden, hvorpå tabloidaviserne og omnibusaviser dækker Black Lives Matter. Der kan argumenteres for, at tabloidaviserne producerer få og korte artikler, hvorfor det kan siges, at Black Lives Matter ikke tildeles meget salience af disse aviser, og således må dette issue opfattes mindre vigtigt af den del af befolkningen, der læser Ekstra Bladet og B.T. Modsat tabloidaviserne har omnibusaviser en høj omtalevolumen og forholdsvis lange artikler, hvorfor det må formodes, at læserne af disse aviser ikke kun får præsenteret racismeproblematikken som værende vigtig, men de bliver også eksponeret for en dybdegående udlægning af problemet. Her er det dog vigtigt at nævne, at den moderne mediebruger ikke udelukkende får sine nyheder fra ét medie. Ifølge Andrew Chadwick (2016) kan dette forklares med begrebet *the hybrid media system*. Chadwick peger på, at mediebrugeren har mulighed for at få sine nyheder fra flere forskellige steder, hvorfor mediebrugeren ”shopper” rundt mellem forskellige (Chadwick et. al., 2016, s. 18), og således ikke kun bliver eksponeret for ét mediehus’ fremstilling af Black Lives Matter.

5.4.1 En homogen nyhedsformidling

For at få et mere dybdegående indblik i ligheder og forskelle i segmentpressens dækning af Black Lives Matter rettes blikket nu mod avisernes framing af problematikken. Figur 5.4.3 kortlægger segmentpressens framing af Black Lives Matter i relative tal.

Figur 5.4.3 – Frames i segmentpressen (n=302)

Chi i anden test: $\chi^2(302) = ,00132, p < 0,05$

Det første, der falder en i øjnene, er en forholdsvis ensformig framing på tværs af medietyperne. Med undtagelse af tabloidaviserne anvender alle medietyper framene anti-racisme i cirka en tredjedel af deres nyhedsdækning. Derudover optræder frames som Trump-kritisk, politi-kritisk og ingen frame nogenlunde ligeligt på tværs af medietyper. Her kan man trække en parallel til Timothy E. Cook, som peger på en vis homogenitet i nyhedsbilledet:

”The news media, despite different technologies, deadlines, and audiences, are structured similarly in their internal organizations, the way they interact with sources, the formats they use, and in the content they provide.” (Cook, 1998, s. 64).

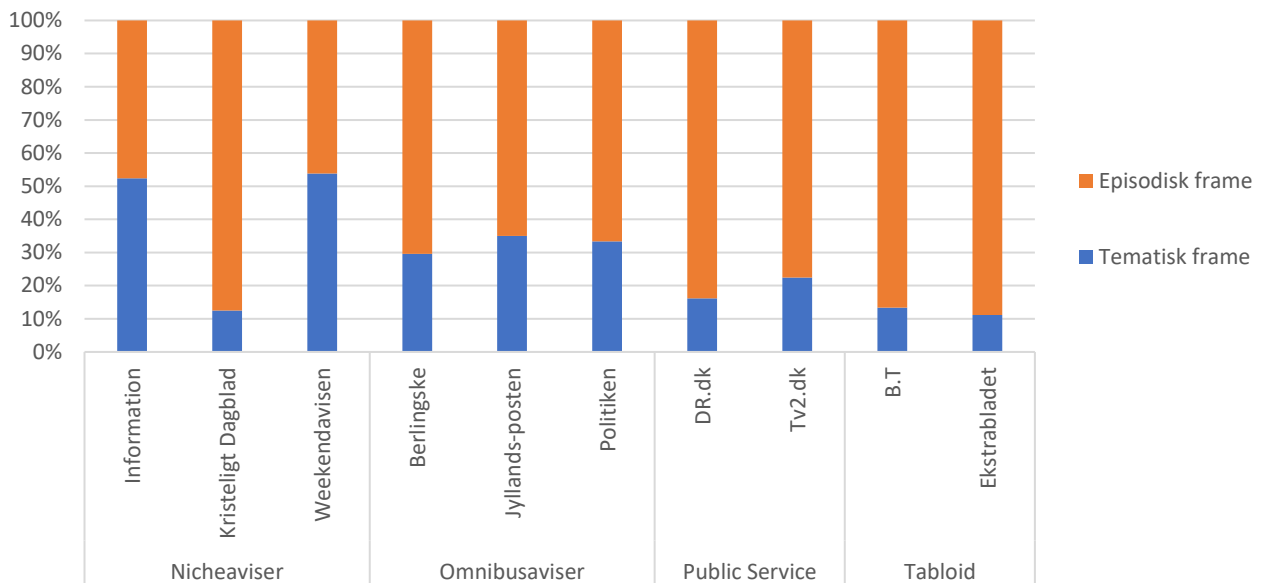
Således tegner figur 5.4.3 et billede af en nyhedsformidling, der i høj grad er ensformig i måden, nyheder både selekteres og fremstilles. Dette kan ifølge Cook forklares med det nære institutionelle samarbejde mellem medier og de politiske institutioner (Ibid.). Den homogene nyhedsdækning kan

således tyde på, at medierne blot imiterer de omkringliggende institutioner. Den homogene nyhedsformidling kan endvidere forklares med, at de danske medier er præget af professionalisme og ens normer, da journalister som udgangspunkt er skolet ens. Med udgangspunkt i Anker Brink Lunds (2013) pointe om stor homogenitet i mediernes webudgaver må det formodes, at figur 5.4.3 havde vidnet om en endnu mere ensformig nyhedsdækning af Black Lives Matter, hvis avisernes webudgaver var inkluderet i undersøgelsen.

Dog kan der alligevel udpeges små forskelligheder i måden, hvorpå medierne dækker racismeproblematikken. Eksempelvis optræder værdien ”ingen frame” mindre hos public service-medierne, mens framen politi-kritisk optræder oftere sammenlignet med de andre medietyper. Det tyder altså på, at public service-medierne i højere grad stiller sig kritisk over for autoriteterne. Når medierne stiller sig kritisk, opfylder de deres journalistiske funktion som vagthund. I forlængelse heraf er det også interessant at rette blikket mod tabloidaviserne, som ligeledes afviger en smule fra de andre medietyper. Tabloidaviser er relativt set mest kritiske over for Black Lives Matter og mindst antiracistiske i deres nyhedsdækning. Overrepræsentationen af framen Black Lives Matter kritisk kan forklares med, at tabloidaviserne B.T. og Ekstra Bladet har en meget direkte redaktionel linje med skarpe vinkler og klare budskaber (Gravengaard, 2015). Det kan således siges, at tabloidaviserne er med til at reproducere racistiske praksisser blandt deres læsere.

I forlængelse heraf rettes blikket nu mod Iyengars dikotome opdeling af nyhedsframes, og hvordan disse fordeler sig på tværs af medietyperne. Mens figur 5.4.3 vidnede om et meget homogent medielandskab, vidner figur 5.4.4 nedenfor om et lidt større spredning i mediernes måde at dække Black Lives Matter på. Figur 5.4.4 kortlægger segmentpressens brug af tematiske og episodiske frames i relative tal. Her er det værd at bemærke, at Børsen ikke fremgår i nedenstående figur. Dette skyldes, at datarapporten kun indeholder tre artikler fra Børsen, og ingen af de tre artikler er falder under en tematisk eller episodisk frame, da disse er tildelt værdien *øvrigt*.

Figur 5.4.4 – Episodiske & tematiske frames fordelt på segmentpressen (n=249)

Chi i anden test: $\chi^2(249) = ,01823, p < 0,05$

Med undtagelse af avisen Kristeligt Dagblad ses en tendens til, at de landsdækkende nicheaviser i langt højere grad end de resterende aviser formår at anvende tematiske frames og således løfte racismebatten op på et strukturelt niveau, der kalder på politisk handling. Hvorfor Kristeligt Dagblad skiller sig ud fra de andre nicheaviser, fortæller undersøgelsen intet om, men det kan tyde på, at Kristeligt Dagblad ikke kan forholde sig racisme på et strukturelt niveau. Public service-medierne og tabloidavisene ligger i den anden af spektrummet, da disse medietyper i overvejende grad dækker individuelle personer og begivenheder, og således løftes debatten aldrig op på politisk niveau. Sammenholdet vi disse observationer med figur 5.4.2 tyder det på en sammenhæng mellem lange artikler og tematiske frames. Denne sammenhæng giver meget god mening, da racisme er et komplekst problem, og det kræver spalteplads at adressere denne problemstilling på et strukturelt og samfundsmæssigt niveau. Dette kommer blandt andet til udtryk i artiklen ”GENERATIONSOPGØR: Den hvide boks” udgivet i Weekendavisen den 24. juli 2020. Artiklen er på 2666 ord og søger at forklare racisme i USA ud fra et historisk-politisk perspektiv. Artiklens forfatter, Sara Maria Glanowski, udpeger både medierne og USA’s præsident Donald Trump for at sidde på en stor del af ansvaret for racismeproblematikken:

”[...] at sjuskede og fejlfyldte debatindlæg med usaglige argumenter gled igennem redaktionen uden samme kritiske sans, præcision og professionalisme, som journalisterne

efterstræber i deres skildring af virkeligheden. Især under Trump, hvor misinformation og løgne flyder frit fra Det Hvide Hus, og hvor den yngre generation, anført af sorte journalister, har presset avisen til at kalde en racist for en racist og en løgn for en løgn, selvom avisen alligevel jævnlige får kritik af venstrefløjen for at normalisere Trumps håndtering af præsidentembedet.” (Glanowski, 2020).

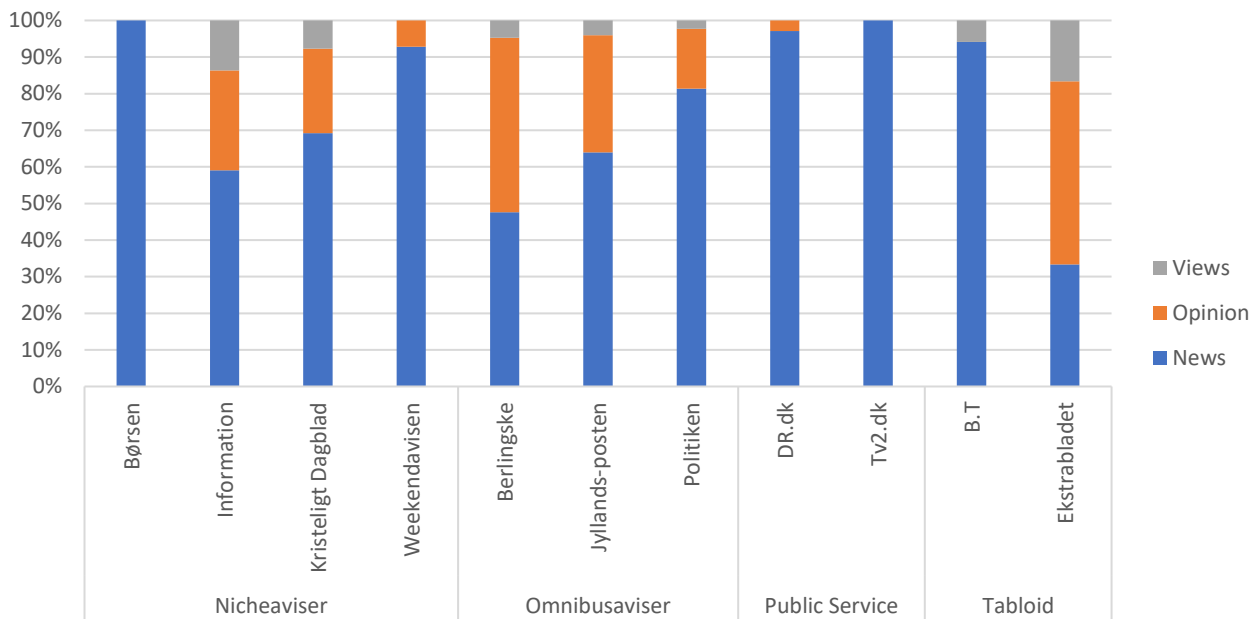
Da Weekendavisen er en ugeavis, der ikke bringer aktuelle nyheder, men derimod baggrundsartikler og mere forklarende journalistik, er det ikke overraskende, at der er en høj fremkomst af tematiske artikler i dette medie. Ovenstående eksempel fra Weekendavisen står i kontrast til de artikler vi finder i tabloidaviserne. Her kan der peges på en sammenhæng mellem korte nyheder og nyheder, der adresserer en specifik begivenhed. Det kommer eksempelvis til udtryk i artiklen ”Ballade i Göteborg” udgivet i B.T. den 8. juni 2020. Artiklen er på 133 ord og beskriver en demonstration i Göteborg, hvor politiet måtte skride ind (Madsen, 2020). I artiklen forholder B.T. sig ikke til racisme som samfundsproblem, men beskriver blot, hvor og hvornår var demonstrationen, samt hvor mange mennesker der deltog.

Man kan argumenteres for, at mediernes tendens til at bruge episodiske frames og producere kortere artikler kan forklares med stramme deadlines, som resulterer i hurtige og forsimplede nyheder. Det kan endvidere forklares med, at store dele af befolkningen ikke læser lange analytiske skrivelser – tværtimod efterspørger en stor del af befolkningen et hurtigt og letfordøjeligt nyhedsfix.

5.4.2 Debatafsenderen i fokus

Afslutningsvis vil jeg dykke ned i mediernes brug af news, views og opinion, samt hvilke tendenser der kan findes i disse kategorier. For overskuelighedens skyld fremgår fremkomsten af news, views og opinion i relative tal i nedenstående figur. Der optræder meget naturligt ingen views hos DR.dk eller TV2.dk, da public service-medierne adskiller sig fra de andre mediehuse, idet de skal være neutrale og ikke publicerer ledere og klummer.

Figur 5.4.5 – New, views og opinion (n=302)

Chi i anden test: $\chi^2(302) = ,0001, p < 0,05$

Især tabloidaviserne B.T. og Ekstra Bladet adskiller sig fra hinanden, idet der ikke optræder et eneste debatindlæg i B.T., mens Ekstrabladet primært bringer debatindlæg om Black Lives Matter. Også omnibusaviserne og til dels de landsdækkende nicheaviser faciliterer en debat omkring racisme ved at bringe flere debatindlæg i deres nyhedsdækning af Black Lives Matter, hvorfor det er interessant at dykke ned i netop denne genre. Først og fremmest er det interessant at se på, hvem der er afsender af disse debatindlæg. Hele 87 % af debatafsenderne er mænd. Dette er ikke en unormal fordeling, mener Karen Sjørup, som siden 1970'erne har forsket i køn og ligestilling og er lektor på Roskilde Universitet. Sjørup henviser til rapporten 'Who Makes The News' (2016), som viser, at blot hver fjerde nyhedskilde i de danske medier er en kvinde (Dinnesen, 2016). Ifølge DR-journalist og P1-vært, Rasmus Mark Pedersen kan denne skævvridning forklares med, at det er sværere at få kvinder til at debatterer end mænd (Pedersen, 2019). Pedersen præsenterer en række forklaringer på, hvorfor det netop står sådan til:

"Den største faktor er, at en del kvinder ikke føler sig kvalificerede nok. [...] Eller måske prioriterer mænd bare højere at komme i medierne. [...] Min erfaring er, at det er en overvægt af kvinder, der ikke har det godt med at optræde i direkte medier. [...]"

Generelt viser forskningen, at de [red. kvinder] modtager flere og hårdere beskeder efter at have været på.” (Pedersen, 2019).

Dog mener Pedersen ikke, at det er ovenstående forklaringer, som er kilden til den manglende ligestilling i debatten i Danmark. Han mener tværtimod, at det er medierne, der har ansvaret for at facilitere en debat, hvor både mænd og kvinder kommer til orde (Ibid.). I forlængelse heraf kan der argumenteres for, at de danske medier er med til at reproducere denne kønsmæssige skævhed i racisme-debatten, og således bliver racismeproblematikken blot endnu eksempel på den skævvridning som både Sjørup og Pedersen beskriver.

I forhold til debatafsenderen er det ligeledes interessant at se på, hvilken type aktør, der kommer til orde. Nedenstående tabel viser en tydelig overrepræsentation af aktører fra kulturlivet samt borgere.

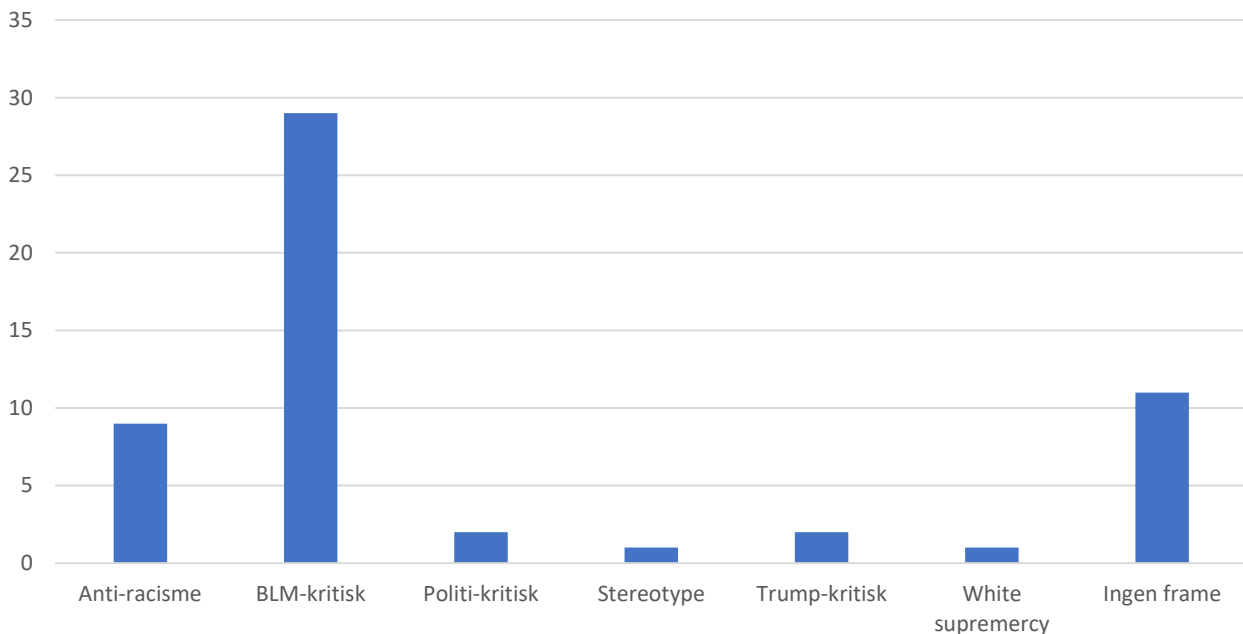
Tabel 5.4.1 – Hvem er debatafsenderen?

	Debatafsender	
	n	%
Borger	17	31 %
Ekspert	8	15 %
Jura	1	2 %
Kultur	19	35 %
Politi	1	2 %
Politiker	6	11 %
Øvrigt	2	4 %
Total	54	100 %

Her er det interessant, at politikere, eksperter og politi, altså de såkaldte primary definers, er underrepræsenteret debatten. Dette kan enten forklares med, at medierne bevidst vælger borgere og kulturlivet i deres debatindlæg. Eller det kan forklares med, at de såkaldte primary definers selv mener, at de påvirker debatten tilstrækkeligt i nyhedsartiklerne. Det er også bemærkelsesværdigt, at der ikke er et eneste debatindlæg fra en Black Lives Matter talsperson, da det må formodes, at netop denne aktør har et ønske om at påvirke debatten samt måden, vi adresserer racisme på i Danmark. At dette ikke er tilfældet, kan forklares med tidligere pointe om, at Black Lives Matter Danmark og dets talsperson Bwalya Sørensen ikke er trænet i medieoptræden.

Slutteligt at er det interessant at se på, hvilke frames der optræder i debatindlæggene. Dette er kortlagt i nedenstående figur 5.4.6.

Figur 5.4.6 – Hvilke frames optræder i typen opinion? (n=55)

Her bliver det tydeligt, at debatindlæggene i racismedebatten i meget høj grad er bundet op på en kritisk holdning til Black Lives Matter bevægelsen samt dens talpersoner og demonstrationer. Som sagt er disse debatindlæg ikke skrevet af den gruppe aktører, der udgør primary definers, men derimod borgere og kulturliv, som i overvejende grad rejser en negativ tone over for den antiracistiske aktivistgruppe. Dette kan måske forklares med, at danskerne har svært ved at forlige sig med eller forholde sig til, at der findes strukturel racisme. Eller det kan være et udtryk for den strukturelle racisme, da debatindlæg og læserbreve bliver en platform, hvor danskere kan lufte småracistiske og indvandrefjendtlige holdninger.

Sammenholder vi dette med analyse 5.3, ses en kontrast i de frames, primary definers benytter, og de frames, debatafsenderne benytter. I analyse 5.3 var anti-racisme den klart mest fremtrædende frame blandt primary definers, hvilket står i kontrast til framen BLM-kritisk. Der kan altså argumenteres for, at primary definers ikke formår at sætte tonen for debatten, sådan som Hall beskriver det, da debatten blandt de andre aktører er af anden karakter.

6.0 Diskussion: Findes protestparadigmet i den danske racismedebat?

I nedenstående afsnit vil jeg diskutere undersøgelsens analytiske fund op imod undersøgelsens litteraturreview, herunder protestparadigmet samt sammenligne resultaterne med både den svenske og amerikanske mediedækning af Black Lives Matter.

Overordnet set peger ovenstående analyse på en mediedækning, der på den ene side har forsøgt at problematisere racistiske praksisser i Danmark ved at anvende framen anti-racisme i overvejende grad. Her er det især autoritetskilder, som politikere, politi og ekspertkilder, der problematiserer racisme, og således kan det siges, at disse aktører søger et opgør med den iboende racisme. På den anden side står borgerne og aktørerne fra kulturlivet, som problematiserer organisationen Black Lives Matter, dens aktører og budskaber gennem framen Black Lives Matter kritisk. Med afsæt i undersøgelsens indsamlede data og den kvantitative indholdsanalyse kan framen anti-racisme udpeges som den mest dominerende frame stærkt efterfulgt af framen Black Lives Matter kritisk, og således er de to mest dominerende frames modstridende. Dette kan forklares med mediernes balancenorm, hvor medierne skal videreformidle forskellige holdninger og således facilitere en debat. Med afsæt i Hallins model *Sphere of Consensus, Controversy, and Deviance* (1986) tyder dette på en ideel journalistisk praksis, da sfæren for legitim kontrovers bør formidle modsatrettede ideologiske standpunkter og således skabe rum for legitim debat (Hallin, 1986).

Da medierne, ifølge Hjarvard (2009), kan udpeges som værende magtudøvende over for de omkringliggende institutioners meningsdannelse, herunder offentligheden, kan der argumenteres for, at en sådan splittet nyhedsformidling af Black Lives Matter kan medføre en polarisering af befolkningen, når der kommer til racismeproblematikken. På den ene side eksponeres befolkningen for nyheder, der videreformidler antiracistiske budskaber og således søger et opgør med den herskende racisme, men på den anden side præsenteres befolkningen også for en fortælling, hvor fokus fjernes racisme som problem til fordel for et kritisk syn på demonstrationer, kontroversielle talpersoner og en bevægelse, der skaber uroligheder.

Sammenholder vi dette med Kilgo og Mouraos (2021) undersøgelse omkring, hvordan nyhedsdækningen påvirker befolkningens syn på Black Lives Matter, kan det siges, at brugen af negativt ladede frames om Black Lives Matter modarbejder bevægelsen og dens evne til at samle støtte og sympati fra offentligheden. Mens mediernes brug for af antiracistiske frames, ifølge Kilgo og Mourao (2021), vil bidrage til en legitimering af den debat som Black Lives Matter ønsker at sætte på dagsorden. Kilgo og Mourao mener også, at denne frame gør det nemmere for befolkningen at identificere sig med aktivisterne, mens den kritiske frame vil fremmedgøre aktivister for befolkningen. Med disse pointer in mente, kan der, uden at spørge offentligheden, argumenteres for, at mediernes fremstilling af Black Lives Matter på den ene side gavner Black Lives Matter bevægelsen og styrker opbakningen fra befolkningen, men på den anden side modarbejder medierne Black Lives Matter og distancerer befolkningen fra bevægelsen.

Hvorvidt medierne faciliterer en debat, der bidrager til vedligeholdelse af racistiske praksisser eller et opgør heraf, kan endvidere måles gennem mediernes brug af tematiske og episodiske frames. Her viser undersøgelsen en overrepræsentation af de episodiske frames, hvilket, ifølge Iyengar, betyder, at medierne ikke skildrer racismen som et kollektivt strukturelt problem, som kalder på politisk handling. Dette kan på den ene sides forklares med, at racismeproblematikken er så kompleks, at hverken journalister og befolkningen kan forholde sig til problemet på et strukturelt niveau, og derfor præsenteres problematikken gennem episodiske frames – altså med fokus på enkelttilfælde fremfor kontekst. På den anden side kan dette også forklares med den breaking news kultur, som findes i det journalistiske landskab. Her kan der trækkes en parallel til Galtung og Ruge (1965), som peger på, at medierne især bringer artikler om noget, der lige er sket – altså breaking news (Galtung & Ruge, 1965). De peger endvidere på, at dårlige nyheder har mere nyhedsværdig end gode nyheder (Galtung & Ruge, 1965). Historier om voldsomme hændelser og uretfærdighed genererer altså iøjnefaldende overskrifter og sælger således bedre. Og her er det vigtigt at have in mente, at medierne er kommercielle og profitstyret, hvilket kan forklare, hvorfor netop denne type artikler bringes oftere end artikler, der adresserer et samfundsproblem, som vi har kendt til i mange år – altså såkaldte old news.

At medierne ikke formår at skildre racismen som et kollektivt strukturelt problem, som kalder på politisk handling, står umiddelbart i kontrast til den overvejende brug af politiske kilder i racismedebatten. På den ene side peger den overvejende brug af politikere i debatten på, at problematikken netop bliver løftet op på et strukturelt politisk niveau. På den anden side kan man stille sig kritisk

over for, om der egentlig er tale om en politisk debat med handling bag, eller om der snarere er tale om identitetspolitik og populisme. Ifølge Hall, kan overrepræsentation af politiske kilder forklares med, at denne type kilder systematisk favoriseres i medielandskabet, da disse kilder befinder sig øverst i autoritetslaget, hvorfor man forvente en vis ansvarstagen fra disse aktører. Indeværende undersøgelser kan hverken be- eller afkræfte, hvorvidt de politiske aktører handler på problemet, men med afsæt i Iyengars teori om episodiske og tematiske frames, formår medierne ikke at lægge ansvaret hos de politiske aktører, når det kommer til at finde en løsning på racismeproblematikken.

Således tegnes der et billede af, at de danske mediers dækning af Black Lives Matter minder om de svenske mediers, jf. Aslan & Ericsson (2020). Dette analytiske fund er ikke umiddelbart overraskende, da Danmark og Sverige er nabolande og har ligesindede værdisæt, hvorfor det må formodes, at svenske og danske medier ikke afviger betydeligt fra hinanden. Det er derimod mere uventet, at de danske mediers fremstilling af Black Lives Matter ikke adskiller sig betragteligt fra de amerikanske mediers fremstilling. Dette kan først og fremmest tilskrives, at Black Lives Matter bevægelsen oprindeligt kommer fra USA, og danske medier blot kopierer de tendenser, de ser i måden de amerikanske medier dækker racismeproblematikken på. Derudover kan lighederne mellem danske og amerikanske mediers fremstilling af Black Lives Matter forklares med fremkomsten af de sociale medier. Hertil skriver forfatter og skribent, Silas Markes, følgende:

”Det handler dog ikke bare om information, der kan læses og forstås. De sociale medier skaber nemlig også et affektivt og politisk fællesskab: Nu kan mennesker på tværs af lande identificere sig med og mærke en dybtfølt samhørighed med folk, de ikke har mødt før. En sort mand, der dræbes i USA, kan også gøre ondt og vække vrede i Danmark.”
(Marker, 2020).

På baggrund af ovenstående iagttagelser er det nu blevet tid til spørgsmålet om, hvorvidt de danske mediers fremstilling af Black Lives Matter er med til at reproducere racistiske praksisser i Danmark. Her vil jeg trække en parallel til begrebet protestparadigmet, som blev introduceret i specialets litteraturreview. Ifølge Kilgo et. al. (2018) er protestparadigmet dybt indlejret i den journalistiske praksis, når det kommer til mediedækningen af Black Lives Matter. Når medierne skaber et narrativ, der bidrager til protestparadigmet, vedligeholder medierne status quo, da de gennem deres narrativ undertrykker de sociale aktivistbevægelser, som forsøger at udfordre status quo (Kilgo & Mourao, 2021 s.

4). For at forstå hvorvidt de danske mediers fremstilling af Black Lives Matter er med til at reproducere racistiske praksisser i Danmark, er det derfor interessant at sammenholde undersøgelsen analytiske fund med protestparadigmets karakteristika. Leopold & Bell (2017) peger på, at særligt brugen af nyhedsframes og officielle kilder understøtter protestparadigmet i den journalistiske praksis (Leopold & Bell, 2017 s.721). Da indeværende undersøgelse i overvejende grad peger i retning af nyhedsdækning, der er præget af nyhedsramen anti-racisme, kan der argumenteres for at de danske medier i overvejende grad afviger fra protestparadigmet i deres fremstilling af Black Lives Matter. Dog indtager rammen Black Lives Matter kritisk anden pladsen i mest anvendte frames i den danske mediedækning, hvilket indikerer, at medierne ikke kun afviger fra protestparadigmet, men også understøtte paradigmet narrativ. Umiddelbart peger mediernes brug af kilder i samme retning, da mediedækningen er domineret officielle kilder, hvilket ifølge Leopold og Bell understøtter protestparadigmets narrativ. Her kan man dog stille sig kritisk over for denne teori, da indeværende undersøgelse vidner om, at det netop er de officielle kilder, der optræder i artikler, der søger et opgør med racistiske praksisser. Således udfordrer indeværende speciale tidligere forskning, som peger på en sammenhæng mellem officielle kilder og vedligeholdelse af status quo.

Tidligere undersøgelser inden for forskningsfeltet peger endvidere på en sammenhæng mellem protestparadigmet og brugen af episodiske frames. Til dette skriver Leopold & Bell: *“Traditional news routines often lead to episodic, one-dimensional coverage of events, and articles and news segments focusing on social movements tend to follow this routine.”* (Leopold & Bell 2017, s. 723). Ligesom analyser af de svenske og amerikanske medier peger indeværende undersøgelse på en overrepræsentation af episodiske frames i de danske mediers fremstilling af Black Lives Matter. Denne analytiske pointe peger altså i retning af, at medierne opretholder protestparadigmet og undertrykker Black Lives Matter organisationens forsøg på at gøre op med status quo. Ifølge Kilgo og Mourao (2021) påvirker dette offentlighedens accept af de sociale bevægelser og opretholder de institutionelle og systemiske undertrykkelser, som demonstranter kæmper imod (Kilgo & Mourao, 2021 s. 4).

Afslutningsvis kan der argumenteres for, at danske medier har søgt at sætte antiracisme på dagsorden gennem brugen af rammen anti-racisme. Graver man et spadestik dybere, kan man dog stille spørgsmålstegn ved, hvor vellykket dette er, når medierne gennem brugen af episodiske frames skaber et endimensionalt narrativ, hvor stemmerne fra dem, der prøver at gøre op med status quo, drukner i stemmerne fra politikere og andre officielle kilder. At medierne ikke når i mål med at sætte

antiracismen på agendaen skyldes nødvendigvis ikke, at de ikke vil. Derimod kan det forklares med de journalistiske praksisser og bagvedliggende strukturer, som medierne opererer ud fra. Ifølge Harcup og O’Niell er især nyhedsværdien *bad news* afgørende i nyhedsselektion og har således stor betydning for, hvad der bliver til en nyhed (Harcup & O’Neill, 2016, s.1478). Harcup og O’Niell definerer *bad news* således: “*Stories with particularly negative overtones, such as conflict or tragedy.*” (Ibid. s. 1472). Netop nyheder om konflikt og tragedie lægger sig op ad den episodiske frames fokus på begivenheder, hvorfor der kan argumenteres for at mediernes brug af episodiske frames er forankret i nyhedsselektionen og avisernes bagvedliggende strukturer.

7.0 Konklusion

På baggrund af et omfattende datagrundlag på 302 nyhedsartikler, den kvantitative indholdsanalyse samt de kvalitative analysenedslag kan der konkluderes både bredt og dybt på indeværende kandidat-afhandlingens problemformulering, som lyder således:

Hvordan fremstilles Black Lives Matter bevægelsen i det danske mediebillede, og hvilken rolle spiller mediedækningen i forhold til at reproducere eller gøre op med racisme i Danmark?

Besvarelsen heraf har taget udgangspunkt i de fire undersøgelsesspørgsmål, som har været omdrejningspunktet for at specialets analyse. De fire undersøgelsesspørgsmål lyder således:

- 1. I hvor høj grad er Black Lives Matter blevet tildelt opmærksomhed i medierne sammenlignet med andre aktuelle problematikker?*
- 2. Hvilke tendenser ses der i mediedækningen, og adskiller de danske medier sig fra hinanden i denne fremstilling?*
- 3. Hvordan bruger medierne kilder i deres mediedækning af Black Lives Matter bevægelsen?*
- 4. Er de danske mediers fremstilling af Black Lives Matter med til at reproducere racistiske praksisser i Danmark?*

Med afsæt i specialets agenda setting analyse kan det konkluderes, at Black Lives Matter har været et emne, der har været i mediernes søgelys i 2020. Black Lives Matter opnår en højere omtalevolume end andre issues, som har været på mediernes dagsorden i den afgrænsede periode. Dette med undtagelse af den verdensomspændende pandemi COVID-19, som har fået klart mest omtale. Selvom Black Lives Matter har en højere omtalevolumen end issues som #metto, Brexit og det amerikanske præsidentvalg, tegner analysen et billede af Black Lives Matter som værende en døgnflue i det danske mediebillede. Black Lives Matter næsten forsvinder fra mediernes dagsorden i løbet af ganske få måneder og bliver således en nyhed med kort levetid.

Medierne er primært præget af de modstridende frames antiracisme og Black Lives Matter kritisk, og således kan mediedækning skabe en polarisering i forhold til befolkningen meningsdannelse af Black Lives Matter. Derudover pegede analysen på en overrepræsentation af episodiske frames, hvilket i

Iyengars optik vil medføre, at debatten forbliver på det individuelle niveau, hvor politikere ikke stilles til ansvar for at finde en kollektiv løsning på problemet. Når det kommer til brugen af frames, adskiller de danske mediehuse sig ikke betydeligt fra hinanden, men sammenligner vi medierne på manife-
stede faktorer, som antal bragte artikler og artikellængde, tegner der sig et billede af, at de medierne der bringer mange artikler, herunder public service-medierne, skriver kortere artikler. Mens de medier, der bringer få artikler, herunder de landsdækkende nicheaviser, skriver lange artikler. Således tegner der sig et billede af en segmenterede presse, hvor de landsdækkende nicheaviser praktiserer en skarpere og mere dybdegående journalistisk praksis i fremstillingen af Black Lives Matter. Hvorimod public service-medier, som er danskernes primære kilde til nyheder, producerer mere hurtige og overfladiske historier i deres dækning af Black Lives Matter. Analysen viser ligeledes en sammenhæng mellem den dybdegående journalistik og brugen af tematiske frames.

Analysen peger på et overvejende brug af officielle kilder. Dette er ifølge Hall ikke ualmindeligt, da denne type kilde favoriseres af medierne grundet deres autoritære hierarkiske rolle. At det er de officielle kilder, der optræder mest i mediedækningen af Black Lives Matter kan endvidere forklares med, at kilder såsom politikere i højere grad er trænet i at indtænke medielogikker. Vigtigheden af at forstå mediernes logikker bliver især iøjnefaldende, når talskvinden for Black Lives Matter Danmark, Bwalya Sørensen, indtræder i racismedebatten. Hendes manglende indsigt i de uskrevne spilleregler gør hende til en skydeskive for personlig kritik, hvilket resulterer i at, hendes budskaber om at bekæmpe racisme drukner.

Hvorvidt de danske mediers fremstilling af Black Lives Matter bidrager til et opgør eller en reproduktion af racistiske praksisser i Danmark, kan måles i, hvorvidt mediernes narrativ taler ind i protestparadigmet. Den overordnede analyse peger i forskellige retninger, da den umiddelbart syner om et opgør fra mediernes side, da den mest fremtrædende frame er anti-racisme. Således sætter medierne antiracisme på dagsordenen i et forsøg på at gøre op med den iboende racisme. Dog afslører analysen tendenser i mediernes nyhedsformidling, som taler ind i protestparadigmet. Protestparadigmet kommer til udtryk, når medierne i overvejende grad anvender officielle kilder fremfor andre relevante aktører, og således giver medierne de officielle kilder magten til at definere racisme som socialt problem. Protestparadigmet kommer ligeledes til udtryk, når medierne gennem et en overrepræsentation af episodiske frames belyser racismeproblematikken på et individuelt niveau. Således bliver racisme ikke hævet op på et strukturelt niveau, der stiller de politisk aktører ansvarlige for at handle og løse

problemet. Der kan således peges på, at medierne gennem framen anti-racisme søger et opgør med de racistiske praksisser samtidig med, at de konstruerer et narrativ der fodrer protestparadigmet, og således undertrykker bevægelser som Black Lives Matter, der kæmper mod racismen.

8.0 Perspektivering

Afslutningsvis vil jeg perspektivere mine empiriske analytiske pointer til et forslag til videre undersøgelse af forskningsfeltet.

Den 8. marts 2021 påbegyndte retssagen mod Derek Chauvin, politibetjenten som stod bag mordet på George Floyd. Dette er en retssag, der har fået stor opmærksomhed af Black Lives Matter organisation samt dens tilhængere og demonstranter, på sociale medier og især i den amerikanske presse. Denne opmærksomhed var kendetegnet ved, at der blev krævet retfærdighed for mordet på George Floyd. Ligeledes blev sagen trykmåler for muligheden for forandring i et land, hvor racismen splitter befolkningen. Den 12. juni 2021 blev Derek Chauvin idømt skyld i alle tre anklager – det der i det amerikanske retssystem benævnes som *Second degree murder*, *Third degree murder* og *Second degree manslaughter*. Dette betragtes som en historisk dag og vendepunkt for Black Lives Matter bevægelsen og kampen mod racisme, hvorfor mange amerikanere gik i gaden og fejrede dommen. Da denne dato netop mærkes som et vendepunkt for racismeproblematikken, er det interessant at dykke end i, hvordan dette vendepunkt forplanter sig i racismemedebatten og mediernes dækning heraf. Her kan man stille spørgsmålstejn ved, om vi også kommer til at se et vendepunkt i mediernes måde at fremstille af Black Lives Matter og racismeproblematikken på. Har denne begivenhed betydning for, hvordan medierne anvender kilder og nyhedsframes i der fremstilling Black Lives Matter? Vil vi se en nyhedsdækning, der i højere grad anvender tematiske frames og således løfter debatten op på et strukturelt niveau, der stiller politikerne til ansvar for at finde en løsning? Eller vil debatten forblive uændret? Er dommen på Derek Chauvins endnu eksempel på en nyhed, der kortvarigt blusser op hurtigt forsvinder fra avisernes dagsorden igen? Det kunne være interessant at stille disse spørgsmål og undersøge mediedækningen af Black Lives Matter efter denne såkaldte historiske dato for Black Lives Matter.

Her kan man selvfølgelig spørge sig selv, om denne dom på den anden side af Atlanten af har betydning for, hvordan vi i Danmark debatterer og formidler racismeproblematikken. Med afsæt i hvor stor betydning mordet på den amerikanske George Floyd har for den danske fremstilling af Black Lives Matter og racisme, kan der argumenteres for at denne begivenhed ligeledes vil sætte sit aftryk på det danske medielandskab og racismemedebatten.

9.0 Litteratur

Aden, Sadia (2020): "RACISME: Skandaløs talsperson" i Politiken den 11. juni 2020

Andersen, Niels (2020): "Smukt, at landsholdet knælede mod racisme" i Kristeligt Dagblad den 25. september 2020.

Anderson, Monica, Toor, Skye, Raine, Lee & Smith, Aaron (2018): "An analysis of #BlackLivesMatter and other Twitter hashtags related to political or social issues"

Andreasen, Kasper B. (2020): "Flere end 15.000 deltog i dansk Black Lives Matter-demonstration" hos Tv2.dk den 7. 2020 <https://nyheder.tv2.dk/samfund/2020-06-07-flere-end-15000-deltog-i-dansk-black-lives-matter-demonstration>

Aslan, Dilan & Ericsson, Josefine (2020): Hur gestaltas Black Lives Matter i svenska tidningar?

Bryman, Alan (2016). *Social Research Methods*. New York, NY: Oxford University Press

Chadwick, Andrew, Dennis, James & Smith, Amy P. (2016): "Politics in the age of Hybrid Media" i *Power, Systems, and Media Logics*

Christensen, Maiken Brusgaard & Mørk, Mads Biener (2020): "Pia K.: Anstødeligt at påstå, at der er racisme i Danmark" hos Tv2.dk den 22. juni 2020. <https://nyheder.tv2.dk/politik/2020-06-22-pia-k-anstoedeligt-at-paastaa-at-der-er-racisme-i-danmark>

Coleman, R., McCombs, M., Shaw, D., & Weaver, D. (2009): Agenda setting. In K. Wahl-Jorgensen & T. Hanitzsch (Eds.), *The handbook of journalism studies* (pp. 147- 160). New York, NY: Routledge.

Collin, Finn & Køppe, Simon (2014). *Humanistisk videnskabsteori*. 3. udgave. Kbh.: Lindhardt og Ringhof. kap 1,2,3, & 6.

Cook, Timothy E. (1998). *Governing with the News: the news media as a political institution*, 2. udg., University of Chicago Press, s.63-82

Cook, Timothy E. (2006). The news media as a political institution: Looking backward and looking forward. *Political communication*, Vol.23(2), s.159-171

Cronin, R. (2008). Undertaking a literature review: a step-by-step approach. *British Journal of Nursing*, 17(1), 38–43

de Vreese, Claes (2005). News Framing: Theory and Typology. *Information Design Journal* 13(1), 51-62

Dearing, James W. & Rogers, Everett M (1996). *Agenda setting*. Thousand Oaks, California s.1-23

Dindler, C. & Roslyng, M. M. (2020). Media Power and Politics in Discourse Theory and Framing Studies: Conflict or Co-existence?

Dinnesen, Tobias (2016): ”Kønsforsker: Mediebilledet er et symptom på et større problem”

<https://www.akademikerbladet.dk/aktuelt/2016/januar/koensforsker-mediebilledet-er-et-symptom-paa-et-stoerre-problem> Lokaliseret: den 30/04-2021

Elmasry, Mohamad Hamas & el-Nawawy, Mohammed (2016): Do Black Lives Matter? A content analysis of New York Times and St. Louis Post-Dispatch coverage of Michael Brown protests

Entman, R. (2015). Framing: Til afklaring af et spredt paradigme. *MedieKultur: Journal of Media and Communication Research*, 31(58), 115-123.

Entman, Robert M. (1993). Framing: Toward Clarification of a Fractured Paradigm. *Journal of Communication*, December 1993, Vol.43(4), s.51-58

Eskjær, Mikkel Fugl & Helles, Rasmus (2015). *Kvantitativ indholdsanalyse, Samfundslitteratur*, 1. Udgave

Eskjær, Mikkel Fugl (2019): Et tabt årti? Dansk klimadækning siden COP15

Færch, Emil (2020): ”Vil råbe danske politikere op efter George Floyds død: - Hvorfor er den danske regering helt stille?” hos Tv2.dk den 31. maj 2020. <https://nyheder.tv2.dk/udland/2020-05-31-vil-raabe-danske-politikere-op-efter-george-floyds-doed-hvorfor-er-den-danske>

Galtung, J., & Ruge, M. H. (1965): The Structure of Foreign News. *Journal of Peace Research*, 2(1), 64–91.

Garzia, Alicia (2014): A Herstory of the #BlackLivesMatter Movement by Alicia Garza. <https://www.thefeministwire.com/2014/10/blacklivesmatter-2/> lokaliseret den 15/02-2021

Glanowski, Sara Maria (2020): ”GENERATIONSOPGØR: Den hvide boks” i Weekendavisen den 24. juli 2020.

Gravngaard, Gitte (2010). *Journalistik I praksis. Valg og fravalg af nyhedsdele*, 1. udg, København: Samfundslitteratur. s. 25-32

Gravngaard, Gitte (2015). *Pressen, fra bladhus til mediehus*, s.84-107 I: Palle Schantz & Erik Svendsen m.fl.; *Medieanalyse*. Samfundslitteratur, 1. Udgave

Hall, Stuart (1978): *Policing the crisis: mugging, the state, and law and order*. London: Macmillan (Critical social studies).

Hallin, Daniel C. (1986) *The ‘uncensored war’: the media and Vietnam*. New York: Oxford University Press.

Harcup, Tony & O'Neill, Deirdre (2016). WHAT IS NEWS? News values revisited (again). *Journalism Studies*, 18 (12). S. 1470-1488

Hilstrøm, Christina (2020): ”DA ESKIMO-IS PLUDSELIG GAV EN DÅRLIG SMAG I MUNDEN (OG HVORDAN FORKLARINGEN KAN FINDES I USA i Berlingske den 8. august 2020.

Hjarvard, S. (2015). Framing: Introduktion til et begreb og en klassisk tekst. *MedieKultur: Journal of Media and Communication Research*, 31(58), 104-114

Hjarvard, Stig (1995). Nyhedsmediernes rolle i det politiske demokrati, s. 40-45. København: Medieudvalget, Statens Information

Hjarvard, Stig (2009). Samfundets medialisering. En teori om mediernes forandring af samfund og kultur. *Nordicom-Information*, 31(1-2), 5-35

Iyengar, Shanto (1990): Framing Responsibility for Political Issues: The Case of Poverty. *Political Behaviour*, 12(1), 19-40.

Jensen, Marie (2020): "Messerschmidt kritiserer landsholdets beslutning om at knæle: Det er farligt" hos Tv2.dk den 4. september 2020. <https://nyheder.tv2.dk/samfund/2020-09-04-messerschmidt-kritiserer-landsholdets-beslutning-om-at-knaele-det-er-farligt>

Kilgo, Danielle K. & Mourão, Rachel R. (2021): Protest Coverage Matters: How Media Framing and Visual Communication Affects Support for Black Civil Rights Protests

Kilgo, Danielle K., Mourão, Rachel R. & Sylvie, George (2018): Martin to Brown How time and platform impact coverage of the Black Lives Matter movement

Krippendorff, Klaus. (2007). Testing the Reliability of Content Analysis Data: What is Involved and Why?. i Krippendorff, Klaus & Bock, Mary, *The Content Analysis Reader*, SAGE"

Kulturministeriet (2019): "Skrevne nyhedsmedier 2019" i *Mediernes udvikling i Danmark 2019*.

Lane, Kimberly, Williams, Yaschica, Hunt, Andrea N. & Paulk, Amber (2020): The Framing of Race: Trayvon Martin and the Black Lives Matter Movement

Larsen, Kristian Brårud (2020): ”JEG HAR BEHOV FOR EN PRESSEPERSON” i Ekstra Bladet den 15. juni 2020.

Leopold, Joy & Bell, Myrtle P. (2017): News media and the racialization of protest: an analysis of Black Lives Matter articles

Lund, Anker Brink (2013). Mangfoldighed i dansk dagspresse: et publicistisk serviceeftersyn, Center for Civilsamfundsstudier, CBS, s.100-109

Madsen, Sara (2020): ”Ballade i Göteborg” i B.T. den 8. juni 2020.

Malik, Kenan (2020): ”Strukturel retfærdighed er vigtigere end ' hvid skyld’” i Information den 19. juni 2020.

Marker, Silas (2020): Hvad er BLM og hvad laver de i Danmark? Er jeg racist? <https://www.kommunikationsforum.dk/artikler/Hvad-er-BLM-og-hvad-laver-de-i-Danmark-lokaliser-21/05-2020>

McCombs, Maxwelle. E., & Shaw, Donald. L. (1993): The evolution of agenda-setting research: Twenty-five years in the marketplace of ideas. Journal of communication, 43(2), 58-67.

Mirzoeff, N. (2017). The Appearance of Black Lives Matter, pp. 85-132, Miami, FL.: Name

Oddom, Lucia (2020): artiklen ”*Endelig kom racismen på dagsordenen i Danmark*” i Politikken den 27. december 2020

Pedersen, Rasmus Mark (2019): ” Kønfordelingen af den offentlige taletid er skæv: Derfor holder kvinderne sig væk fra debatterne” <https://pov.international/konsfordelingen-af-den-offentlige-taletid-er-skaev-derfor-holder-kvinderne-sig-vaek-fra-debatterne/> lokaliseret den 30/04-2021

Rask, Torben (2020): ”Sorte liv betyder noget” i Ekstra Bladet 4. juni 2020.

Rasmussen, Lars Aslan (2020): "Black Lives Matters danske aktivister er venstrefløjens svar på Paludan" i Berlingske den 4. juni 2020.

Rawer, S. (2005). Site-ation pearl growing: Methods and librarianship history and theory. *Journal of the Medical Library Association*, 93(3), 397–400.

Van Aelst, P., Thesen, G., Walgrave, S., Vliegthart, R. (2014). Mediatization and political agenda- setting: Changing Issue Priorities? In Frank Esser og Jesper Strömbäck *Mediatization of Politics. Un-derstanding the Transformation of Western Democracies. The International Journal of Press/Politics*, April 2014, Vol.19(2), s.181-201

Van Gorp, Baldwin (2007): The Constructionist Approach to Framing: Bringing Culture Back In. *Journal of Communication*, 60-78

Zaina, H., El Baba, J., Al Alami, A, Noor, A. & Hassouna, H. (2016): Comparative content analysis of the coverage of Black Lives Matter protests

10.0 Bilagsoversigt

Bilag 1:Kodningsmanual

Bilag 2: Datarapport

Bilag 3: Litteraturgrundlag

Bilag 4: Godkendelse af litteraturgrundlag